

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 lipca 2018r.

Sąd Okręgowy swe Wrocławiu w III Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSO Marek Poteralski

Ławnicy: Janina Strusiewicz, Bogdan Chmielak

Protokolant: Jolanta Dutczak-Góldyn

w obecności Tadeusza Potoki Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach: 12 i 26 września, 5 i 24 października, 9 i 30 listopada 12 i 21 grudnia 2017r. oraz 9 i 30 stycznia, 6 lutego i 27 marca, 26 kwietnia, 28 maja, 21 czerwca i 11 lipca 2018r.

sprawy:

1) M. M. (1) - syna M. i E. z domu B., urodzonego w dniu (...) we W.,

oskarżonego o to, że

I. w okresie od grudnia 2002 roku do 17 grudnia 2007 roku na terytorium P. we W., Z., P. i innych miejscowościach, na terytorium (...) w E. i innych miejscowościach oraz na terytorium K., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, założonej i kierowanej przez H. M. i T. Ł. mającej na celu popełnienie przestępstw polegających

na handlu ludźmi, nakłanianiu i ułatwianiu prostytucji oraz zmuszaniu do jej uprawiania, nielegalnym przekroczeniu granicy, produkowaniu i rozpowszechnianiu treści pornograficznych z udziałem małoletnich, w której nadto uczestniczyli: T. Ł., P. C., A. P. (1) i inne nieustalone osoby, tj. o czyn z art. 258 § 1 k.k.

II. w okresie od grudnia 2002 roku do 17 grudnia 2007 roku we W., Z., P. i innych miejscowościach, na terytorium (...) w E. i innych miejscowościach oraz na terytorium K., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, uczyniwszy sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, wspólnie i w porozumieniu z H. M., M. M. (1), P. C., A. P. (1) i innymi nieustalonymi osobami ułatwiał uprawianie prostytucji homoseksualnej innym osobom, osiągając z tego tytułu korzyść majątkową w kwocie nie mniejszej niż 6 120,00 euro stanowiącej równowartość 24 480,00 PLN w ten sposób, że organizował wyjazdy oraz pobyt młodych mężczyzn **w tym m.in. małoletniego Ł. G. oraz M. M. (2), M. W., K. B. (1) G. H. i innych** nieustalonych osób w homoseksualnej agencji towarzyskiej prowadzonej przez H. M. w jego mieszkaniu w E. na ulicy (...), gdzie te osoby odpłatnie świadczyły usługi seksualne, tj. o czyn z art. 204 § 2 w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk.;

III. w listopadzie 2003 roku we W. i innych miejscowościach, działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z T. Ł., wykorzystując krytyczne położenie zwerbował **M. M. (2)** do prowadzonej przez H. M. w mieszkaniu w E. przy ul. (...) agencji, w celu uprawiania przez niego prostytucji homoseksualnej osiągając z tego procederu korzyść majątkową w nieustalonej kwocie tj. o czyn z art. 189a § 1 kk w zw. z art. 65 § 1kk

IV. w czerwcu 2005 we W. i innych miejscowościach, działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, wykorzystując krytyczne położenie oraz stosując podstęp poprzez wprowadzenie w błąd co do rodzaju oferowanej pracy w N. zwerbował **M. W.** do prowadzonej przez H. M. w mieszkaniu w E. przy ul. (...) agencji, w celu uprawiania przez niego prostytucji homoseksualnej osiągając z tego procederu korzyść majątkową w nieustalonej kwocie, tj. o czyn z art. 189a § 1 kk w zw. z art. 65 § 1kk.;

V. we wrześniu 2005 w P., W. i innych miejscowościach, działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z P.

C. i H. M. wykorzystując krytyczne położenie oraz stosując podstęp poprzez wprowadzenie w błąd co do rodzaju oferowanej pracy w N., zwerbował **małoletniego Ł. G.** do prowadzonej przez H. M. w mieszkaniu w E. przy ul. (...) agencji, w celu uprawiania przez niego prostytucji homoseksualnej osiągając z tego procederu korzyść majątkową w kwocie nie mniejszej niż 8 000,00 euro stanowiącej równowartość 32 000,00 zł., tj. o czyn z art. 189a § 1 kk w zw. z art. 65 § 1kk.;

VI. we wrześniu 2005 roku w E. poprzez użycie wobec **małoletniego Ł. G.** przemocy polegającej na biciu go przedmiotem przypominającym pałkę, po kończynach dolnych doprowadził do uprawiania przez niego prostytucji homoseksualnej w prowadzonej przez H. M. agencji towarzyskiej

tj. o czyn z art. 203 kk.

VII. w październiku 2005 we W. i innych miejscowościach, działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie i w porozumieniu H. M., wykorzystując krytyczne położenie oraz stosując podstęp poprzez wprowadzenie w błąd co do rodzaju oferowanej pracy w N. zwerbował **G. H.** do prowadzonej przez H. M. w mieszkaniu w E. przy ul. (...) agencji, w celu uprawiania przez niego prostytucji homoseksualnej osiągając z tego procederu korzyść majątkową w nieustalonej kwocie tj. o czyn z art. 189a § 1 kk w zw. z art. 65 § 1kk

VIII. w październiku 2005 roku w E. poprzez użycie wobec **G. H.** przemocy polegającej na biciu go rękoma po twarzy doprowadził do uprawiania przez niego prostytucji homoseksualnej w prowadzonej przez H. M. agencji towarzyskiej, tj. o czyn z art. 203 kk

IX. w okresie od 21 do 23 lipca 2006 roku we W. i innych miejscowościach, działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wykorzystując krytyczne położenie zwerbował **K. B. (1)** do prowadzonej przez H. M. w mieszkaniu w E. przy ul. (...) agencji, w celu uprawiania przez niego prostytucji homoseksualnej osiągając z tego procederu korzyść majątkową w kwocie nie mniejszej niż 1 440,00 euro stanowiącej równowartość 5760,00złotyach tj. o czyn z art. 189a § 1 kk w zw. z art. 65 § 1kk

X. w 2005 P., W. i innych miejscowościach, działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z T. Ł., wykorzystując krytyczne położenie usiłował zwerbować **Ł. P.** do prowadzonej przez H. M. w mieszkaniu w E. przy ul. (...) agencji, w celu uprawiania przez niego prostytucji homoseksualnej jednakże zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na zatrzymanie Ł. P. przez Straż Graniczną podczas przekraczania granicy polsko - niemieckiej tj. o czyn z art. 13 § 1kk w zw. z art. 189a § 1 kk w zw. z art. 65 §1 kk

2)P. C. - syna K. i H. z domu N., urodzonego w dniu 20 sierpnia 1986 roku we W.,

oskarżonego o to, że

XI. w okresie od września 2005 roku do 13 marca 2006 roku i od 07 kwietnia 2006r do dnia 31 stycznia 2007r na terytorium P. we W., Z., P. i innych miejscowościach, na terytorium (...) w E. i innych miejscowościach oraz na terytorium K., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wspólnie brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, założonej i kierowanej przez H. M. i T.

Ł. mającej na celu popełnienie przestępstw polegających na handlu ludźmi, nakłanianiu i ułatwianiu prostytucji oraz zmuszaniu do jej uprawiania, nielegalnym przekroczeniu granicy, produkowaniu i rozpowszechnianiu treści pornograficznych z udziałem małoletnich, w której nadto uczestniczyli: T. Ł., M. M., A. P. (1) i inne nieustalone osoby, tj. o czyn z art. 258 § 1 k.k.

XII. we wrześniu 2005 w P., W. i innych miejscowościach, działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z M. M. (1) i H. M. wykorzystując krytyczne położenie oraz stosując podstęp poprzez wprowadzenie w błąd co do rodzaju oferowanej pracy w N. zwerbował **małoletniego Ł. G.** do prowadzonej przez H. M. w mieszkaniu w E. przy ul. (...) agencji, w celu uprawiania przez niego prostytucji homoseksualnej osiągając z tego procederu korzyść majątkową w nieustalonej kwocie tj. o czyn z art. 189a § 1 kk w zw. z art. 65 par 1kk

3).A. P. (1) - s. S. i H. zd. H., ur. (...) w Z.,

oskarżonego o to, że:

XIII. w okresie stycznia 2005r do kwietnia 2006 roku na terytorium P., w Z. i innych miejscowościach, na terenie (...) w miejscowości E. i innych miejscowościach brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej założonej przez H. M. i T. Ł. a następnie kierowanej przez H. M. mającej na celu popełnienie przestępstw polegających na handlu ludźmi, nakłanianiu i ułatwianiu prostytucji oraz zmuszaniu do jej uprawiania, nielegalnym przekroczeniu granicy, produkowaniu i rozpowszechnianiu treści pornograficznych z udziałem małoletnich, w której nadto uczestniczyli H. G. mawick T. Ł., M. M. (1), P. C. i inne nieustalone osoby, tj. o czyn z art. 258 § 1 k.k.

XIV. w lutym 2005 w Z. i innych miejscowościach, działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wykorzystując krytyczne położenie zwerbował **P. Z.** do prowadzonej przez H. M. w mieszkaniu w E. przy ul. (...) agencji, w celu uprawiania przez niego prostytucji homoseksualnej osiągając z tego procederu korzyść majątkową w nieustalonej kwocie **tj. o czyn z art. 189a § 1 kk w zw. z art. 65 par 1kk.**

I. uznaje **M. M. (1)** za winnego tego, że w okresie od listopada 2003 roku do 17 grudnia 2007 roku na terytorium P. we W. oraz na terytorium (...) w E. i innych miejscowościach, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej brał udział w założonej i kierowanej przez H. (...). zorganizowanej grupie przestępczej, mającej na celu popełnienie przestępstw polegających na handlu ludźmi i nakłanianiu i ułatwianiu prostytucji, w której nadto uczestniczyli: T. Ł., P. C., A. P. (1) i inne osoby tj. przestępstwa z art. 258 § 1 k.k. i za to na podstawie tego art. 258 § 1 kk. wymierza karę **2 (dwóch) lat** pozbawienia wolności;

II. uznaje **M. M. (1)** za winnego tego, że w okresie od listopada 2003 roku do 17 grudnia 2007 roku na terenie (...) w E., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, uczynił sobie stałe źródło dochodu, wspólnie i w porozumieniu z H. (...). i innymi osobami, ułatwił uprawianie prostytucji homoseksualnej **M. M. (2), M. W., małoletniemu Ł. G., G. H. i K. B. (1), przy czym Ł. G. we wrześniu 2005r. doprowadził do uprawiania prostytucji grożąc pozbawieniem życia, przemocą polegającą na uderzeniu pięścią w twarz oraz zamykając w pokoju a G. H. w październiku 2005r. doprowadził do uprawiania prostytucji przemocą polegającą na biciu po twarzy i zabierając dowód osobisty, tj. występku z art. 204 § 2 i 3 kk. w zb. z art. 203 kk. w zw. z art. 11§ 2 kk. i 12 kk. oraz art. 65 § 1 kk. i za to na podstawie art. 204 § 3 kk. w zw. z art. 11§ 3 kk. i art. 65 § 1 kk. wymierza karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności;**

III. na podstawie 45 § 1 kk. orzeka wobec M. M. (1) przepadek równowartości korzyści majątkowej uzyskanej z przestępstwa przypisanego w punkcie II w kwocie 17833, 64 zł (siedemnaście tysięcy osiemset trzydzieści trzy zł. i sześćdziesiąt cztery grosze);

IV. uznaje **M. M. (1)** za winnego tego, że w listopadzie 2003 roku we W. i innych miejscowościach, działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z T. Ł., wykorzystując krytyczne położenie zwerbował **M. M. (2)** do prowadzonej przez H. (...) w E. agencji, w celu wykorzystania go w prostytucji homoseksualnej **tj. przestępstwa z art. 189a § 1 kk w zw. z art. 65 § 1kk.;**

V. uznaje **M. M. (1)** za winnego tego, że w czerwcu 2005 we W. i innych miejscowościach, działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, wykorzystując krytyczne położenie zwerbował **M. W.** do prowadzonej przez H. (...) w E. agencji, w celu w celu wykorzystania go w prostytucji homoseksualnej **tj. przestępstwa z art. 189a § 1 kk w zw. z art. 65 § 1kk.;**

VI. uznaje **M. M. (1)** za winnego tego, że we wrześniu 2005 w P., W. i innych miejscowościach, działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z P. C. i H. (...). wykorzystując krytyczne położenie zwerbował **małoletniego Ł. G.** do prowadzonej przez H. (...) w E. agencji, w celu w celu wykorzystania go w prostytucji homoseksualnej **tj. przestępstwa z art. 189a § 1 kk w zw. z art. 65 § 1kk.;**

VII. uznaje **M. M. (1)** za winnego tego, że w październiku 2005 we W. i innych miejscowościach, działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie i w porozumieniu H. (...), wykorzystując krytyczne położenie oraz stosując podstęp poprzez wprowadzenie w błąd co do rodzaju oferowanej pracy w N. zwerbował **G. H.** do prowadzonej przez H. (...) w E. agencji, w celu w celu wykorzystania go w prostytucji homoseksualnej **tj. przestępstwa z art. 189a § 1 kk w zw. z art. 65 § 1kk.**

VIII. uznaje **M. M. (1)** za winnego tego, że w okresie od czerwca do lipca 2006 roku we W. i innych miejscowościach, działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wykorzystując krytyczne położenie zwerbował **K. B. (1)** do prowadzonej przez H. (...) w E. agencji, w celu w celu wykorzystania go w prostytucji homoseksualnej **tj. przestępstwa z art. 189a § 1 kk w zw. z art. 65 § 1kk.;**

IX. uznaje **M. M. (1)** za winnego tego, że w okresie od września do 3 października 2005r. P., W. i innych miejscowościach, działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z T. Ł., wykorzystując krytyczne położenie zwerbował **Ł. P.** do prowadzonej przez H. (...) w E. agencji, w celu w celu wykorzystania go w prostytucji homoseksualnej **tj. przestępstwa z art. 189a § 1 kk w zw. z art. 65 § 1kk.,** i przyjmując, że przestępstw z art. 189a § 1 kk. w zw. z art. 65 § 1kk. przypisanych w punktach **IV, V, VI, VII, VIII i IX** dopuścił się w warunkach ciągu na podstawie art. 189a § 1 kk. w zw. z art. 65 § 1kk. i 91 § 1kk. wymierza **karę 5 (pięciu) lat** pozbawienia wolności;

X. na podstawie art. 41a §1 i 2 kk. w zw. z art. 43 § 1 kk. orzeka wobec **M. M. (1)** środek karny w postaci zakazu kontaktowania się z pokrzywdzonymi: **M. M. (2), M. W., Ł. G., G. H., K. B. (1) i Ł. P. zarówno osobiście, jak i przy wykorzystaniu środków porozumiewania się na odległość oraz zakaz zblizana się do nich na odległość mniejszą niż 100 (stu) metrów bez zgody Sądu przez okres 5 (pięciu) lat;**

XI. uznaje **P. C.** za winnego tego, że w okresie od września 2005r.

do 31 stycznia 2007 roku z wyłączeniem okresu od 13 marca do 7 kwietnia 2006r. na terytorium P. we W. oraz na terytorium (...) w E. i innych miejscowościach, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej brał udział w założonej i kierowanej przez H. (...) zorganizowanej grupie przestępczej, mającej na celu popełnienie przestępstw polegających na handlu ludźmi i nakłanianiu i ułatwianiu prostytucji, w której nadto uczestniczyli: T. Ł., M. M. (1) i inne osoby tj. przestępstwa z art. 258 § 1 k.k. i za to na podstawie tego art. 258 § 1 kk. wymierza karę **1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy** pozbawienia wolności;

XII. uznaje **P. C. za winnego tego, że** we wrześniu 2005 w

P. i W. działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z M. M. (1) i H. (...), wykorzystując krytyczne położenie zwerbował **małoletniego Ł. G.** do prowadzonej przez H. (...) w E. agencji, w celu wykorzystania go w prostytucji homoseksualnej **tj. przestępstwa z art. 189a § 1 kk w zw. z art. 65§ 1kk. i za to** na podstawie art. 189a § 1 kk. w zw. z art. 65§ 1kk. przy zastosowaniu art. 60 § 2 i § 6 pkt 2 kk. w zw. z art. 4§ 1kk. (w brzmieniu obowiązującym 30 czerwca 2015r.) wymierza **karę 2 (dwóch) lat** pozbawienia wolności;

XIII. uznaje **A. P. (1) za winnego tego, że** w okresie od stycznia 2005r do kwietnia 2005 roku na terytorium P., w Z. i innych miejscowościach i na terenie (...) w miejscowości E. brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej założonej i kierowanej przez H. (...), mającej ma celu popełnienie przestępstw polegających na handlu ludźmi, nakłanianiu i ułatwianiu prostytucji oraz zmuszaniu do jej uprawiania, w której nadto uczestniczyli T. Ł., M. M. (1) i inne osoby, **tj. przestępstwa z art. 258 § 1 k.k.** i za to na podstawie tego art. 258 § 1 kk. wymierza karę **1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy** pozbawienia wolności;

XIV. uznaje **A. P. (1) za winnego tego, że** w lutym 2005 w Z. działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wykorzystując krytyczne położenie zwerbował **P. Z.** do prowadzonej przez H. (...) w E. agencji, w celu wykorzystania go w prostytucji homoseksualnej **tj. przestępstwa z art. 189a § 1 kk w zw. z art. 65 § 1kk. i za to** na podstawie art. 189a § 1 kk. w zw. z art. 65§ 1kk. przy zastosowaniu art. 60 § 2 i § 6 pkt 2 kk. w zw. z art. 4§ 1kk. (w brzmieniu obowiązującym 30 czerwca 2015r.) wymierza **karę 2 (dwóch) lat** pozbawienia wolności;

XV. na podstawie 45 § 1 kk. orzeka wobec **A. P. (1)** przepadek równowartości korzyści majątkowej uzyskanej z przestępstwa przypisanego w punkcie XIV w kwocie 1760, 35 zł (tysiąc siedemset sześćdziesiąt zł. i trzydzieści pięć groszy);

XVI. na podstawie **art. 91 § 2 kk.** M. M. (1) a na podstawie **art. 85 § 1 i 2 kk. w zw. z art. 86 § 1kk. w zw. z art. 4§ 1kk.** (w brzmieniu obowiązującym 30 czerwca 2015r.) P. C. i A. P. (1) łączy wymierzone kary jednostkowe pozbawienia wolności i orzeka kary łączne: **M. M. (1) 6 (sześciu) lat** pozbawienia wolności, **P. C. 2 (dwóch) lat** pozbawienia wolności i **A. P. (1) 2 (dwóch) lat** pozbawienia wolności;

XVII. na podstawie **art. 69§ 1 kk w zw. z art. 70§ 2 kk w zw. z art. 4§1kk.** (w brzmieniu obowiązującym 30 czerwca 2015r.) wykonanie orzeczonych kar pozbawienia wolności wobec **P. C. i A. P. (1)** warunkowo zawiesza na okres 3 (trzech) lat próby;

XVIII. na podstawie **art. 73§ 2 kk.** w okresie próby oddaje oskarżonych **P. C. i A. P. (1)** pod dozór kuratora;

XIX. na podstawie art. 63 § 1 kk. na poczet orzeczonych kar pozbawienia wolności zalicza oskarżonym okres rzeczywistego pozbawienia wolności tj. M. M. (1) okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania od 17 grudnia 2007r. od godz. 10.45 do 17 czerwca 2009r. natomiast A. P. (1) okres zatrzymania w dniu 8 listopada 2012r. od godz. 8.20 do godz. 12.45;

XX. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (Dz.U.02.123.1058) zasądza od Skarbu Państwa na rzecz: adw. R. K. (1) 3837,60 zł. (trzy tysiące osiemset trzydzieści siedem zł. i sześćdziesiąt groszy)

brutto tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu oskarżonemu P. C. oraz adw. E. Ś. 3099, 60 zł.(trzy tysiące dziewięćdziesiąt dziewięć zł. i sześćdziesiąt groszy) brutto tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu oskarżonemu A. P. (1);

XXI. na podstawie art. 624 § 1 kpk. zwalnia oskarżonych w całości od ponoszenia kosztów sądowych, w tym od opłat sądowych, obciążając nimi Skarb Państwa.

Marek Poteralski

Janina Strusiewicz Bogdan Chmielak

Sygn. akt III K 121/17

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego ujawnionego podczas rozprawy głównej Sąd dokonał następujących ustaleń:

W okresie od 2002 do 17 grudnia 2007 r. we W., Z., P., innych miejscowościach oraz na terenie (...) w E. działała zorganizowana grupa przestępcza, która miała na celu popełnienie przestępstw polegających na handlu ludźmi oraz nakłanianiu i ułatwianiu prostytucji. Grupą kierował H. M., a w jej skład wchodził T. Ł. oraz inne nieustalone osoby, a nadto w okresie od listopada 2003r. do 17 grudnia 2007r. M. M. (1), w okresie od września 2005r. do 31 stycznia 2007r. (z wyłączeniem okresu od 13 marca do 7 kwietnia 2006r.) P. C., a w okresie od stycznia 2005r. do kwietnia 2005r. A. P. (1). Członkowie tej grupy, w tym: M. M. (1), P. C. i A. P. (1) werbowali chłopców do uprawiania prostytucji homoseksualnej w agencji towarzyskiej E. wykorzystując ich krytyczne położenie, tj. trudną sytuację materialną, uzależnienie od narkotyków lub dopalaczy, a P. C. pożyczył swoje dokumenty, aby mogli przekroczyć granicę oraz pod nieobecność H. M. i M. M. (1) dbał o porządek w agencji. Następnie zwerbowani chłopcy wyjeżdżali do N. do E., gdzie w mieszkaniu H. M. mieściła się agencja towarzyska, w której uprawiali prostytucję. W agencji (...) w okresie od listopada 2003r. do 17 grudnia 2007r. z M. M. (1) ułatwiali uprawianie prostytucji w ten sposób, że H. M. robił chłopcom rozneglizowane zdjęcia, a następnie zamieszczał je w (...) jako anonse. M. M. (1), podobnie jak T. Ł., natomiast pilnował porządku i dbał o „bezpieczeństwo” chłopców, tj. towarzyszył im podczas podróży, chodził z nimi na spacer i zajmował się także przygotowaniem posiłków i zakupami. H. M. w okresie od listopada 2003r. do 17 grudnia 2007r. działając wspólnie z M. M. (1) ułatwili uprawianie prostytucji homoseksualnej: m.in. małoletniemu Ł. G. oraz M. M. (2), M. W., K. B. (1), G. H., P. Z. i innym nieustalonym osobom. Przy czym we wrześniu 2005r. M. M. (1) doprowadził do uprawiania prostytucji Ł. G. grożąc pozbawieniem życia oraz przemocą polegającą na uderzeniu pięścią w twarz oraz zamykając w pokoju. Natomiast w październiku 2005r. doprowadził do uprawiania prostytucji przemocą polegającą na biciu po twarzy i zabierając dowód osobisty G. H.. Zyski z nierządu trafiały w części (zazwyczaj połowa pieniędzy otrzymanych od klienta, tj. 40 euro z 80) do H. M., który dzielił się z M. M. (1) i płacił osobom werbującym chłopców.

Dowód:

- zeznania M. M. (2), k. 2044-2047, 5767-5769,

- zeznania G. H., t. XXXIII k. 275-276, t. XXI k. 4602-4207,

- zeznania świadka Ł. G., t. V k. 849-853, t. XXI k. 4430-4431, t. XXXIV k. 487-487v,

- opinia sądowno – lekarska dot. Ł. G. z załącznikami, t. V k. 859- 863,
- opinia sądowno – psychologiczna Ł. G., t. V k. 866, k. 500-502,
- zeznania świadka J. Z., t. III k. 603-605, k. 419,
- zeznania Ł. P., t. V k. 883-886, k. 1799-1801, 1813-1814, 3898-3901, 532-533,
- zeznania świadka M. W., t. V k. 916-921,
- zeznania świadka K. B. (1), t. III k. 415-423, k. 4638-4641, 306-307,
- zeznania świadka P. Z., t. XXXIII k. 401-402, t. XIX k. 3551-3555,
- zeznania M. K. (1), k. 886-887 akta sprawy III K 80/18 t. VI, t. XXVIII k. 5970-5971,
- zeznania T. G., k. 419, t. XXIII k. 4984-4988,
- zeznania W. K., k. 4569-4572,
- zeznania świadka A. K. (1), t. I k. 10-12, k. 4610-4611, 305-306,
- zeznania świadka K. C., t. I k. 27-28,
- zeznania świadka F. S., t. I k. 49-52, t. V k. 943-945, k. 3559-3564, 3940-3942, 512,
- zeznania K. B. (2), k. 3-9, 36-40,
- zeznania G. S., k. 572-575,
- zeznania J. O., k. 3520-3522, 3920-3922,
- zeznania D. L. (1), k. 992-994,
- zeznania D. L. (2), k. 3906-399, odezwa XI Ko 36/18,
- zeznania T. C., k. 1920-1925, 2782-2787, 3944-3947,
- zeznania G. Ś. (1) k. 2225-2229, 2935-2936, 4823-4826,
- zeznania J. K., k. 2214, 2525-2528, 3639-3644, odezwa II Ko 832/18/1,
- zeznania R. K. (2) k. 3861-3865, 4956-4960, 5105-5106, 418,
- zeznania D. B. k. 5097-5100, 5102-5103, 5105-5106, 486,
- opinie sądowno-psychologiczne k. 13, 866, 503-504,
- zeznania M. (P.) B. k. 3567-3569, 510-511,
- zeznania K. S. k. 2027-2030, 4563-4566, 307-308,
- zeznania D. G. k. 586-589 ze sprawy III K 235/17 tut. Sądu i k. 531-532,
- zeznania Z. S. k. 3902-3905, 418,

- zeznania Z. R. k. 419,
- zeznania A. B. (1) k. 1000-1001,
- zeznania P. M. k. 2064,
- zeznania Ł. S. k. 3956-3960,
- zeznania A. K. (2) k. 2087-2090,
- zeznania J. P. k. 2221-2224, 4500-4503,
- zeznania A. P. (2) k. 5701-5707,
- częściowo wyjaśnienia T. Ł., k. 760-763, 764-765, 837-838, 922-925, 1106-1107, 1898-1901, 2237-2244, 2291-2294, 4965-4968, 2308-2314, 2321-2326, 2585-2588, 4450-4457, 4462-4468, 5102-5103, 5979-5980, 245, 250-253,
- częściowo wyjaśnienia P. C., k. 795-797, 800-801, 808, 841-844, 1026-1029, 1173-1179, 1902-1905, 2048-2055, 2315-2317, 2318-2320, 2327-2330, 2597-2599, 4539-4545, 4548-4551, 233, 242-244,
- oględziny telefonu komórkowego m-ki N., t. V k. 981-1010,
- wykaz połączeń telefonicznych, k. 64-200, 201-399, 400-413,
- zestawienia połączeń telefonicznych, k. 565-570,
- protokoły odtworzenia dźwięku, k. 1076-1085,
- bilety autobusowe, k. 443-454,
- listy pasażerów, k. 455-469,
- informacja firmy (...) z załącznikami k. 632-647, 672-685,
- opinia biegłego z załącznikami, k. 1030-1073,
- materiały zabezpieczone w wyniku przeszukania agencji k. 1556-1718.

17 grudnia 2007r. dokonano zatrzymania M. M. (1) i T. Ł., a następnie zostali oni tymczasowo aresztowani.

Dowód:

- protokół zatrzymania, k. 709, 744,
- postanowienia o t.a., k. 740-741, 766-767, 810-811.

M. M. (2) (ur. (...))

M. M. (2) wychowywał się w domu dziecka. W listopadzie 2003 roku wyszedł z wojska i szukając zarobku ze znajomym udał się na tzw. (...), czyli park koło P., gdzie spotykali się homoseksualiści świadczący usługi seksualne za pieniądze. Będąc na miejscu M. M. (2) spotkał T. Ł., który zaproponował mu wyjazd do E. do pracy. Aby przekonać M. M. (2) do wyjazdu, T. Ł. zadzwonił do M. M. (1) i umożliwił pokrzywdzonemu rozmowę z M. M. (1). W trakcie rozmowy telefonicznej M. M. (1) zapewnił M. M. (2), że może przyjechać i zarobić pieniądze, oraz że nie stanie mu się krzywda. M. M. (1) wyjaśnił mu, że ma uprawiać seks z mężczyznami za pieniądze.

Po tygodniu M. M. (1) przyjechał do P. i wtedy spotkał się z M. M. (2). Następnie, gdy M. M. (1) zapewnił go, że będzie miał mieszkanie i za nocleg nie będzie musiał płacić, M. M. (2) zgodził się na wyjazd. Po kilku dniach M. M. (2) razem z M. M. (1) i W. K. pojechali samochodem do E.. W trakcie podróży M. M. (1) powiedział M. M. (2), że od jednego klienta dostawał będzie 80 euro, z czego 30 euro ma oddać jako prowizję. W E. w mieszkaniu M. M. (2) poznał właściciela mieszkania M. (H. M.). M. M. (2) był w E. 14 dni i zarobił 750 euro (co oznacza, że miał 15 klientów), a prowizję, która od takiej ilości wyniosła (15 razy 30 euro), tj. 450 euro, oddał M. M. (1).

Dowód:

- zeznania M. M. (2), k. 2044-2047, 5767-5769,
- zeznania M. K. (1) k. 5970-5971 t. XXVIII,
- zeznania T. G., k. 419, k. 4984-4988 t. XXIII,
- zeznania W. K., k. 4569-4572,
- materiały zabezpieczone wyniku przeszukania agencji k. 1556-1718.

G. H. (ur. (...))

G. H. w latach 2003 – 2004 był w konflikcie z rodzicami i mieszkał poza domem. G. H. pracował jako disc jockey i grał w klubach na terenie W., między innymi w klubie (...), gdzie poznał M. M. (1).

W czasie, gdy jego sytuacja materialna znacznie się pogorszyła i nie miał środków do życia, spotkał w restauracji (...)’s w (...) we W. M. M. (1)

i M. (H. M.), po czym umówili się na kolejne spotkania. Podczas jednego ze spotkań w październiku 2005r. M. M. (1) znając trudną sytuację G. H. zaproponował mu pracę na siłowni w N., na co wyraził zgodę. Następnie M. M. (1) zadzwonił do niego mówiąc, że jest już kupiony bilet i ma go odebrać na dworcu w punkcie firmy (...), po czym G. H. po odebraniu kupionego dla niego biletu autobusem dotarł do E., gdzie na dworcu odebrał go M. M. (1) i M.. Gdy udali się do mieszkania M., w mieszkaniu był także P. C..

Następnego dnia po przyjeździe dowiedział się, że będzie pracował w agencji towarzyskiej dla mężczyzn i gdy chciał wrócić do P., M. M. (1) uderzył go kilka razy w twarz i zabrał mu dowód, który schował w sejfie. W związku z tym, że nie chciał sobie zrobić zdjęć rozbieranych H. M. z M. M. (1), zrobili mu zdjęcie w spodniach i bez koszulki. Podczas pobytu w agencji (...) był pilnowany przez H. M., M. M. (1) i czasami przez P. C.. G. H. miał dwie sytuacje, kiedy został wskazany do towarzystwa. Za pierwszym razem, gdy dostał od H. M. 100 euro, zabrał je M. M. (1), mówiąc, że pracował na odrobienie biletu. Podczas drugiej sytuacji nie doszło do stosunku i klient nie zapłacił, a jedynie dał mu prezent w postaci płyty CD (...). W trakcie pobytu w związku z tym, że G. H. nie podobał się klientom, H. M. wstrzykiwał mu sterydy w celu podniesienia masy ciała.

Następnie G. H. wrócił do P., po tym jak M. M. (1) odprowadził go na dworzec zakazując mówić o tym, co stało się w E.. Na dworcu we W. czekał na niego T. Ł., który kazał mu znaleźć kogoś na swoje miejsce. W czasie jak G. H. był w E., T. Ł. był w stałym kontakcie telefonicznym z H. M. i M. M. (1), a z rozmów wynikało, że szukał innych chłopców do pracy w agencji.

Dowód:

- zeznania G. H., t. XXXIII k. 275-276, t. XXI k. 4602-4207,
- zeznania D. B., k. 5097-5100, 5102-5103, 5105-5106, t. XXXIV k. 486-486v,

- częściowo wyjaśnienia T. Ł., k. 760-763, 764-765, 837-838, 922-925, 1106-1107, 1898-1901, 2237-2244, 2291-2294, 4965-4968, 2308-2314, 2321-2326, 2585-2588, 4450-4457, 4462-4468, 5102-5103, 5979-5980, 245, 250-253,

- częściowo wyjaśnienia P. C., k. 795-797, 800-801, 808, 841-844, 1026-1029, 1173-1179, 1902-1905, 2048-2055, 2315-2317, 2318-2320, 2327-2330, 2597-2599, 4539-4545, 4548-4551, 233, 242-244.

Ł. G. (ur. (...))

Ł. G. w wieku (...) uciekł z ośrodka wychowawczego i poszukiwała go Policja. Przebywał w tym czasie w parku naprzeciwko (...) w P., gdzie będąc w trudnej sytuacji zarabiał świadcząc usług seksualne dla mężczyzn. Wtedy podczas jednego ze spotkań we wrześniu 2005r. P. C. zaproponował mu pracę w N., a gdy Ł. G. był zainteresowany, P. C. zadzwonił do M. M. (1), który przyjechał z H. M. na spotkanie z nim. Po zaakceptowaniu Ł. G. przez M. M. (1) i H. M. P. C. na prośbę M. M. (1) pożyczył małoletniemu Ł. G. swój dowód osobisty i dzięki czemu przekroczył on granicę jadąc do E. samochodem z H. M. i M. M. (1). Ł. G. wyjeżdżając domyślał się, że praca będzie polegała na prostytucji homoseksualnej

(k. 850). M. M. (1) obiecał P. C. za pożyczenie dowodu podzielić się pieniędzmi, które zarobi Ł. G..

W E., gdy Ł. G. powiedział M. M. (1), że nie będzie pracował, wówczas oskarżony przewrócił go na tapczan, uderzył pięścią w lewy policzek i zabronił powrotu do P. oraz zamknął go w pokoju. Następnie M. M. (1), kiedy otworzył drzwi, to powiedział, że jeżeli będzie spokojny, to nic mu się nie stanie, chcą na nim zarobić i po tym czasie wróci do P.. Gdy Ł. G. zgodził się pracować, H. M. z M. M. (1) zrobili mu nagie zdjęcia i opublikowali w internecie. W kolejnych dniach Ł. G. uprawiał stosunki seksualne z mężczyznami za pieniądze. Nie otrzymywał jednak z tego tytułu wynagrodzenia, gdyż pieniądze trzymali H. M. i M. M. (1), ale kiedy potrzebował, dawali mu na bieżące potrzeby.

Po upływie miesiąca od daty przyjazdu Ł. G. chciał wrócić do P., ale H. M. i M. M. (1) nie wyrazili na to zgody. Wówczas M. złapał go i położył na tapczan przytrzymując go i gdy Ł. G. leżał na brzuchu, M. M. (1) pałąk wielokrotnie uderzał go po plecach, pośladkach i nogach. Ł. G. nie chcąc jednak dalej przebywać w E., skontaktował się z J. Z., a następnie uciekł z domu klienta i w dniu 9 stycznia 2006 pojechał na stację benzynową, gdzie czekała na niego J. Z., z którą wrócił do P.. Ł. G. przebywał w agencji w N. od września 2005 roku do 8 stycznia 2006 roku i za usługi seksualne, które świadczył zgodnie z ustaleniami z H. M. i M. M. (1), powinien otrzymać 8000 tys. euro, jednak tych pieniędzy nie otrzymał, gdyż przetrzymywali je ww.

Dowód:

- zeznania świadka Ł. G., t. V k. 849-853, t. XXI k. 4430-4431, t. XXXIV k. 487-487v,

- opinia sądowno – lekarska Ł. G., t. V k. 859-862 wraz z dokumentacją fotograficzną, t. V k. 862 z załącznikiem k. 863,

- opinia sądowno – psychologiczna Ł. G., t. V k. 866, k. 500-502,

- zeznania świadka J. Z., t. III k. 603-605, k. 419,

- częściowo wyjaśnienia T. Ł., t. IV k. 760-763,

- częściowo zeznania M. W., t. V k. 918-920,

- zeznania G. Ś. (1), k. 2225-2229, 2935-2936, 4823-4826,

- zeznania R. K. (2), t. XXXIV k. 418v, t. XXVI k. 3861-3865,

- częściowo wyjaśnienia T. Ł., k. 760-763, 764-765, 837-838, 922-925, 1106-1107, 1898-1901, 2237-2244, 2291-2294, 4965-4968, 2308-2314, 2321-2326, 2585-2588, 4450-4457, 4462-4468, 5102-5103, 5979-5980, 245, 250-253,

- częściowo wyjaśnienia P. C. k. 795-797, 800-801, 808, 841-844, 1026-1029, 1173-1179, 1902-1905, 2048-2055, 2315-2317, 2318-2320, 2327-2330, 2597-2599, 4539-4545, 4548-4551, 233, 242-244.

Ł. P. (ur. (...))

Ł. P. w wieku 15-17 lat uciekł z domu, a wcześniej uciekał z ośrodków wychowawczych. Przebywając na dworcu PKP w P. poznał M. W., który zaproponował mu świadczenie usług seksualnych mężczyznom, na co Ł. P. się zgodził. Ł. P. zarobionymi w ten sposób pieniędzmi dzielił się z M. W.. Po jakimś czasie został złapany przez policję i wrócił do domu.

Następnie we wrześniu 2005r. w P. Ł. P. ponownie spotkał M. W.. M. W. zaproponował mu wówczas pracę w N.. Ł. P. zgodził się, ale powiedział, że nie ma dowodu osobistego. Wówczas M. W. skontaktował się telefonicznie z T. Ł. a ten z M. M. (1) i ustalili, że ma przyjechać do W.. Następnie Ł. P. wraz z M. W. i T. Ł. udali się do W.. We W. M. M. (1) obiecując podzieleniem się pieniędzmi zarobionymi przez Ł. P. z P. C. poprosił go o pożyczanie paszportu dla Ł. P., na co ten się zgodził. Następnego dnia spotkali się na dworcu, gdzie Ł. P. dostał od M. M. (1) bilet i paszport P. C. i razem z dwoma innymi osobami pojechał autobusem do E.. W trakcie kontroli na granicy w dniu 3 października 2005r. Ł. P. po wylegitymowaniu się paszportem P. C. został zatrzymany przez Straż Graniczną.

Dowód:

- zeznania Ł. P., t. V k. 883-886, k. 1799-1801, 1813-1814, 3898-3901, 532-533,
- zeznania świadka M. K. (2), t. X k. 1805-1806,
- protokół konfrontacji Ł. P. i M. W., t. X k. 1813,
- częściowo zeznania świadka M. W., t. V k. 918-921,
- częściowo wyjaśnienia T. Ł., k. 760-763, 764-765, 837-838, 922-925, 1106-1107, 1898-1901, 2237-2244, 2291-2294, 4965-4968, 2308-2314, 2321-2326, 2585-2588, 4450-4457, 4462-4468, 5102-5103, 5979-5980, 245, 250-253,
- częściowo wyjaśnienia P. C., k. 795-797, 800-801, 808, 841-844, 1026-1029, 1173-1179, 1902-1905, 2048-2055, 2315-2317, 2318-2320, 2327-2330, 2597-2599, 4539-4545, 4548-4551, 233, 242-244,
- protokół zatrzymania k. 1785,
- protokół zatrzymania paszportu k. 1786-1789.

M. W. (ur. (...))

M. W. był narkomanem i prostytuował się w parku obok (...) w P. za pieniądze, ponadto odurzał się różnego rodzaju środkami. Gdy poznał T. Ł., ten w czerwcu 2005r. zaproponował mu pracę w agencji w E.. Następnie T. Ł. zorganizował spotkanie M. W. we W. z M. M. (1), który zgodził się na jego wyjazd do E.. Po spotkaniu M. W. z M. M. (1) autobusem pojechali do E., gdzie pokrzywdzony przebywając w agencji uprawiał prostytucję homoseksualną.

Dowód:

- zeznania świadka M. W., k. 916 -921 t. V,
- zeznania świadka R. K. (2), k. 418v t. XXXIV, k. 3861-3865 t. XVIII,
- zeznania D. B., k. 486-486v t. XXXIII,

- zeznania Ł. G., k. 487-487v t. XXXIV,

- częściowo wyjaśnienia T. Ł., k. 760-763, 764-765, 837-838, 922-925, 1106-1107, 1898-1901, 2237-2244, 2291-2294, 4965-4968, 2308-2314, 2321-2326, 2585-2588, 4450-4457, 4462-4468, 5102-5103, 5979-5980, 245, 250-253,

- częściowo wyjaśnienia P. C. k. 795-797, 800-801, 808, 841-844, 1026-1029, 1173-1179, 1902-1905, 2048-2055, 2315-2317, 2318-2320, 2327-2330, 2597-2599, 4539-4545, 4548-4551, 233, 242-244,

- materiały zabezpieczone wyniku przeszukania agencji k. 1556-1718.

K. B. (1) (ur. (...))

K. B. (1) mieszkał z babcią i nie miał pracy. Z uwagi na trudną sytuację materialną w okresie od czerwca do lipca 2006r. zamieścił w (...) na portalu (...) w zakładce anonse ogłoszenie. Wskazał, że szukał pracy sezonowej, tj. zbiór owoców. W odpowiedzi otrzymał od M. M. (1) ofertę pracy w charakterze mężczyzny do towarzystwa, na co się zgodził. Następnie spotkał się z M. M. (1) i H. M., i ustalili, że miał za usługi otrzymywać 80 euro, z czego 40 euro miało przypadać M., a w dniu 1 lipca 2006 roku przyjechał do W. i spotkał się z M. M. (1), który miał już kupione bilety na autobus i wspólnie autokarem S. udali się do E.. Po przyjeździe K. B. (1) został sfotografowany w koszulce i stringach, i następnie zdjęcia umieszczono na niemieckiej stronie internetowej. K. B. (1) przebywając w E. świadczył usługi seksualne i miał około 2-3 klientów dziennie, odbierał pieniądze za usługi seksualne w kwocie 80 euro, a następnie oddawał całość zarobionej kwoty M., który pieniądze deponował w sejfie. K. B. (1) świadcząc usługi seksualne zarobił około 2 tysięcy euro.

Dowód:

- zeznania świadka K. B. (1), t. III k. 415- 423, 4638-4641, 306-307,

- bilet autobusowy na nazwisko M. M. (1) i K. B. (1), k. 435 t. III,

- zeznania świadka M. G. (1), k. 439-440, 472-473 t. III,

- materiały zabezpieczone wyniku przeszukania agencji k. 1556-1718.

P. Z. (ur. (...))

A. P. (1) po nawiązaniu kontaktu z M. M. (1) w okresie od stycznia do kwietnia 2005r. poszukiwał przez internet chłopców do pracy w N. w agencji towarzyskiej u H. M.. Zgodnie z ustaleniami z M. M. (1) za załatwienie chłopców do pracy w agencji miał otrzymywać wynagrodzenie. A. P. (1) chłopcom zainteresowanym pracą w agencji robił zdjęcia i wysyłał do H. M. i M. M. (1) lub umawiał chłopców na spotkanie z nimi w P. w celu ich akceptacji. H. M. i M. M. (1) podejmowali bowiem ostateczną decyzję, czy chłopak może jechać do E.. A. P. (1) w lutym 2005r. zaproponował P. Z., który aby zarobić prostytuował się z nim, wyjazd do agencji w E., na co ten się zgodził. W tym celu wysłał jego zdjęcie H. M., który go zaakceptował. Następnie A. P. (1) po znalezieniu kolejnej osoby i zaakceptowaniu jej przez H. M. samochodem wraz z D. P. i jego kuzynem zawiózł chłopców do E.. Po przekazaniu chłopców H. M. A. P. (1) zgodnie z wcześniejszymi ustaleniami otrzymał 450 euro wraz z kosztami paliwa .

P. Z. przebywał w E. około dwa tygodnie. Za usługi otrzymywał 80 euro, z czego 40 euro dawał M., a 40 pozostawało dla niego. Miał około 5 klientów dziennie. Przez pierwsze dni był sam, a potem przyjechało trzech mężczyzn, w tym M. M. (1). Wówczas liczba klientów się zmniejszyła i P. Z. poinformował, że wraca do P.. M. zrobił wtedy awanturę, że zapłacił A. P. (1) za to, żeby P. Z. świadczył u niego usługi seksualne. Niemniej jednak w dniu następnym P. Z. opuścił E. i wrócił do P.. P. Z. zarobił około 1000 euro na świadczeniu usług seksualnych.

Dowód:

- zeznania świadka P. Z., t. XXXIII k. 401-402, t. XIX k. 3551-3555,
- wyjaśnienia A. P. (1) k. 4000-4003, 6155-6156,
- wydruk z archiwum G. G. k. 1060-1073,
- materiały zabezpieczone wyniku przeszukania agencji k. 1556-1718.

M. M. (1) ma (...), wykształcenie (...), jest rozwiedziony

i jest ojcem dwójki dzieci w wieku 7 i 12 lat. Oskarżony od ok. 5 lat choruje i ma stwierdzoną marskość wątroby. Przed tymczasowym aresztowaniem utrzymywał się z prac dorywczych i cieszył się dobrą opinią w miejscu zamieszkania. M. M. (1) był karany i aktualnie odbywa karę 8 lat pozbawienia wolności za przestępstwa podobne popełnione w późniejszym okresie.

M. M. (1) nie jest chory psychicznie w rozumieniu psychozy obecnie i nie był chory psychicznie w krytycznym czasie. Oskarżony nie jest też upośledzony umysłowo, stwierdzono natomiast u niego zespół uzależnienia spowodowany używaniem alkoholu, o czym świadczy picie ciągami alkoholowymi, utrata kontroli picia, objawy abstynencyjne po odstawieniu alkoholu. W krytycznym czasie badany pił ciągami alkoholowymi. Badany zna reakcje na alkohol, potrafi przewidzieć skutki działania alkoholu. Uzależnienie nie ma znaczenia dla oceny poczytalności w okresie zarzucanych mu czynów.

Dowód:

- dane o karalności k. 6187,
- wywiad środowiskowy k. 6034- 6035 ,
- wyjaśnienia oskarżonego k. 231a,
- opinia sądowno – psychiatryczna k. 1932-1935, 6105-6107.

P. C. ma 32 lata, wykształcenie gimnazjalne, jest kawalerem, od 10 roku życia cierpi na epilepsję. Oskarżony ma roczne dziecko ze związku pozamałżeńskiego. Utrzymuje się z prac dorywczych, z czego osiąga dochód w wysokości ok. 800-1200 zł. P. C. był wcześniej karany sądownie, w tym został skazany za udzielenie pomocy Ł. P. w bezprawnym przekroczeniu granicy P. do N. w dniu 3 października 2015 roku w O. w ten sposób, że w dniu 2 października 2015 roku we W. przekazał Ł. P. swój paszport wiedząc, że Ł. P. będzie legitymował się nim jako swoim, czym umożliwił mu popełnienie czynu zabronionego. Aktualnie P. C. pozostaje pod dozorem kuratora od sierpnia 2015r. jako osoba warunkowo zwolniona z zakładu karnego, i jak wynika z informacji kuratora przestrzega obowiązków nałożonych postanowieniem o warunkowym zwolnieniu.

P. C. nie cierpi obecnie i nie cierpiał w przeszłości na chorobę psychiczną w rozumieniu psychozy. Nie jest on też upośledzony umysłowo. Ujawnia natomiast cechy osobowości nieprawidłowej – dys socjalnej widoczne w jego linii życiowej od lat szkolnych (trudności wychowawcze, niechęć do nauki, skłonności do autoagresji, skłonności toksykomaniczne, konflikty z prawem. Biegli wykluczyli, aby w okresie krytycznym P. C. działał w stanie jakichkolwiek zaburzeń psychicznych w kręgu padaczki. P. C. w okresie krytycznym miał zachowaną zdolność rozpoznania znaczenia czynów i pokierowania swoim postępowaniem, a warunki z art. 31 § 1 i § 2 k.k. nie zachodzą.

Dowód:

- wyrok z dnia 19 lutego 2008 roku Sądu Rejonowego dla Poznania - Nowe Miasto

i Wilda w Poznaniu, sygn. III K 238/08, k. 2477 - 2478 t. XII,

- dane o karalności, k. 2516, 6189,
- dane osobo-poznawcze, k. 841,
- wywiad środowiskowy k. 6025- 6026,
- odpisy wyroków, k. 2477-2478, 2600-2601,
- wyjaśnienia oskarżonego, k. 231a,
- opinia sądowno – psychiatryczna k. 803-806, 6081-6083,

A. P. (1) ma 43 lata, wykształcenie średnie zawodowe, jest kawalerem, mieszka z rodzicami, z zawodu jest administratorem biurowym. A. P. (1) od 13 roku choruje na dystrofię mięśni i z uwagi na głębokie niedowłady kończyn dolnych

i górnych wymaga pomocy osoby drugiej w czynnościach życia codziennego. Ponadto z uwagi na charakter schorzenia podstawowego (zaburzenia nerwowo/mięśniowe)

z medycznego punktu widzenia somatyczny stan zdrowia oskarżonego nie rokuje poprawy. Ponadto jego stan zdrowia stanowi przeciwwskazanie dla jego pobytu

w warunkach izolacyjnych. Oskarżony od 20 sierpnia 2014r. ma orzeczony znaczny stopień niepełnosprawności na stałe i pobiera rentę w wysokości 780 złotych.

Dowód:

- wywiad środowiskowy k. 6039- 6040,
- opinia sądowno - lekarska k. 6139-6140,
- orzeczenie o stopniu niepełnosprawności k. 6141-6145,
- dane o karalności k. 6195,
- wyjaśnienia oskarżonego k. 231a.

M. M. (1) przesłuchiwany w toku postępowania przygotowawczego (k. 732-734) nie przyznał się do zarzucanych mu czynów. Wyjaśnił, że nie zajmował się werbunkiem mężczyzn, a robił to T. Ł. (T.). Wskazał, że pokrzywdzeni mieli swoje dokumenty i zakładał, że wiedzieli, że jadą do agencji towarzyskiej. Wyjaśnił, że nigdy nie nakłaniał M. W. do wyjazdu, ani też nie brał od niego z tego tytułu żadnych pieniędzy. Co do przekroczenia granicy, zaprzeczył udziałowi w tym i wskazał, że to Ł. G. chciał uciec przed ośrodkiem szkolno – wychowawczym i wówczas P. C. zaproponował mu wyjazd na swoim paszporcie.

M. M. (1) (k. 934-936 t. V) po okazaniu wizerunku Ł. P. nie pamiętał szczegółów z nim związanych. Pamiętał jedynie, że pożyczył T. auto B. (...) (...) na polskich numerach rejestracyjnych, którym pojechał z mężczyzną o imieniu J. do P..

M. M. (1) (k. 2099-2104 t. XI) wyjaśnił, że latem 2005 pojechali z Ł. i M. do P.. W P. poszli do parku, Ł. rozmawiał z chłopakiem, a potem T. Ł. poprosił, żeby powiedział, że w E. jest fajnie, i jest telefon do dyspozycji, i nie dzieje się tam krzywda. Twierdził, że nie wiedział, co to werbowanie do uprawiania prostytucji. Ł. w tym czasie poinformował tę osobę o tym, że chodzi o uprawianie seksu z mężczyznami za pieniądze oraz na jakich warunkach. Tym chłopakiem był albo W. albo G. i był pełnoletni. Wyjaśnił, że pokrzywdzeni uprawiali seks w parku za pieniądze. Potem pojechali do hotelu do W. i na następny dzień Ł. lub on z chłopakami pojechali do E.. Na przekraczaniu granicy Ł. G. też dał jakiś dokument chyba paszport. Zaprzeczył jednak załatwianiu dokumentów osobom nieletnim.

Podczas rozprawy M. M. (1) także nie przyznał się do stawianych zarzutów i wskazał, że został zwerbowany przez T. Ł. do agencji w E.. Zgodził się wiedząc, że chodzi o prostytucję. Na miejscu M. zrobił zdjęcia i prostytuowali się. Zrzucali się dla T. Ł. za sprzątanie i gotowanie, to był rewanż za załatwienie pracy. Wyjaśnił, że jeździł często do agencji i dużo zarabiał, był (...), a inni mu zazdrościli. Pracował tak 5 lat. Wskazał, że nie był żadnym alfonsem i nie był w żadnej grupie przestępczej, a tylko był pracownikiem. Wyjaśnił, że do P. jechał z T. Ł. i M.. Tam Ł. spotkał kolegę i Ł. G.. G. był nieletni, ale dużo zarabiał. Podkreślił, że każdy znał cel podróży do E.. Potwierdził, że M. M. (2) był w E., a także M. W.

i G. H.. Wskazał, że kłamstwem jest to, że brał od nich pieniądze, jak i to, że ich okradł.

Oskarżony zaprzeczył, aby werbował pokrzywdzonych, wskazał, że był od tego T. Ł., a on sam tylko jeździł z H.. Wskazał, że w E. wszyscy żyli jak rodzina a T. Ł. pełnił rolę niańki, sprzątał i gotował.

Przesłuchany po raz pierwszy w charakterze podejrzanego **P. C.**

(k. 795-797 t. IV) wyjaśnił, że był już skazany za czyn objęty zarzutami w zakresie pożyczenia paszportu, tj. przyznał, że pożyczył paszport Ł. P.. P. C. w kolejnych przesłuchaniach (k. 841-844 t. IV) przyznał, że zawoził wszystkich chłopaków do agencji towarzyskiej w E., łącznie było ich około 20-30 osób. Wśród nich był Ł. G.. Korzyści majątkowe, które osiągał, były takie, że osoby zarabiała prostytuując się, a on im to wszystko zabierał i zostawiał im jedynie pieniądze na bilet. Z 80 euro chował 20, a pozostałą kwotę wydawał na bieżące wydatki, np. prezerwatywy. W tym czasie nie przekazywał żadnych pieniędzy chłopakom i płacił im na koniec. Wyjaśnił przy tym, że M. M. (1) przyjeżdżał do E. towarzysko i ani on ani Ł. nie czerpali korzyści

z chłopaków w charakterze męskich prostytutek. P. C. wyjaśnił, że były sytuacje, że niektóre osoby chciały zrezygnować, ale w związku z tym, że umawiali się, że wyjazd jest na miesiąc, to zostawały. Jak ktoś chciał zrezygnować, to mówił, że ma zostać miesiąc, bo i tak na bilet nie ma pieniędzy i wtedy musiał zostać.

P. C. ponownie przesłuchany w charakterze podejrzanego (k. 1026-1029 t. VI) nie podtrzymał wcześniej składanych wyjaśnień. Wyjaśnił, że w 2005 roku wyszedł z Aresztu Śledczego i po kilku dniach pojechał do domu M. M. (1), który bardzo się zmienił i miał nowe zęby. T. Ł. zaproponował mu pracę polegającą na uprawianiu prostytucji za granicą w N.. Chcąc polepszyć swoje warunki bytowe zgodził się. Dzień lub kilka dni po tym pojechał razem z T. Ł. i M. M. (1) autobusem firmy (...) do E.. Nie płacił za bilet, a pieniądze były przekazywane z N. - 200 euro. Wyjaśnił, że następnego dnia H. zrobił mu zdjęcia bez ubrania (nago) na łóżku. Zrobił kilkanaście zdjęć, które zamieścił potem w internecie, na stronie z ogłoszeniami dla gejów. Nie pamiętał adresu strony, ale pamiętał maila, z którego M. pisał z klientami (...) z końcówką de. W trzecim dniu miał pierwszego klienta i uprawiał z nim seks oralny. Pieniądze były w pokoju w sejfie. 40 euro było dla niego 40 dla M.. Pieniądze były chowane

w sejfie. Stawka za noc wynosiła 170 euro dla starego klienta i 250 dla nowego. Za jego wyjazd T. (Ł.) otrzymał 250 euro. Zaprzeczył werbowaniu osób do wyjazdu, bo tym zajmował się T., wyjaśnił jednak, że pomagał mu w ten sposób, że jechał do parku przy Urzędzie Wojewódzkim, tam czekał na niego T. i jechali razem na (...), a w czasie spotkania opowiadał jak wyglądają warunki w E. i jakie są zarobki. Do N. jeździł w towarzystwie tych nowych osób, towarzyszył im, żeby wiedzieli, gdzie mają trafić, ale nie otrzymywał za to żadnych pieniędzy. Co do G. P. C. wyjaśnił, że on miał faktycznie pojechać, ale T. powiedział oskarżonemu, że jest problem, bo nie ma dowodu i był nieświadomy tego, że jest on niepełnoletni. Jechali wówczas we trzech Ł., G. i on. Wyjaśnił, że wie, że G. wrócił do domu autobusem, zabrał swoje rzeczy i wyszedł po prostu z domu. Wskazał, że wszyscy chłopcy, którzy przyjeżdżali do E. byli okradani przez M. i M., ale nikt się nie postawił, bo każdy się bał M..

Podczas kolejnego przesłuchania P. C. przyznał się do zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że poznał W. w parku we W., gdzie spotykają się chłopcy, którzy chcą wyjechać do agencji towarzyskiej dla mężczyzn w E.. Zna to środowisko, ponieważ dowoził autobusem chłopaków do E.. Wyjaśnił, że W. przyszedł z kolegą do niego i powiedział, że ten chłopak nie ma dowodu ani paszportu. Wtedy zaproponował, że pożyczyc dowód na wyjazd do N.. Umówił się na dworec (...) i tam przekazał swój paszport.

Podczas kolejnego przesłuchania P. C. (k. 1902-1905 t. X) wyjaśnił, że pożyczał swój dowód Ł. G., który był do niego podobny. Wyjaśnił, że bał się M.. Od M. za to, że miał dać swój dowód osobisty G., miał dostać pieniądze w kwocie

około 250 euro, ale do dzisiaj nie otrzymał tych pieniędzy. Wyjaśnił, że pożyczył też paszport Ł. P. oraz, że wcześniej wyjaśnił odmiennie, bo chciał chronić M., któremu urodziło się małe dziecko, a on nie miał nic do stracenia i mógł siedzieć. Wyjaśnił ponadto, że M. dzielił się z M. pieniędzmi od chłopaków.

Podczas konfrontacji z M. M. (1) P. C. (k. 2315-2318

t. XII) odwołał wszystkie swoje wcześniejsze wyjaśnienia złożone w sprawie. Przesłuchany po raz kolejny P. C. (k. 2318-2320 t. XII) wyjaśnił, że nadal przyznaje się do zarzucanych mu czynów. Wyjaśnił, że obawiał się, że M. usłyszy, że wyjaśnia przeciw niemu i będzie chciał się zemścić. Wyjaśnił, że wcześniejsze wyjaśnienia podlegają prawdzie. Obawia się pobicia przez M..

Na rozprawie głównej P. C. nie przyznał się do stawianych mu zarzutów. Wyjaśnił, że nie zmuszał Ł. G. do prostytucji i on sam pojechał. Przyznał, że dał mu swój paszport, żeby mógł pojechać i że jechali busem. Wskazał, że Ł. G. wiedział co to za praca. Wyjaśnił ponadto, że nie wiedział, ile G. ma lat. Wskazał, że nie wie, dlaczego dawał mu paszport, podał, że był „młody i głupi”. Zaprzeczył, że chciał chronić M. M. (1), wskazał, że policja go zmusiła do takich wyjaśnień.

A. P. (1) przesłuchiwany w toku postępowania przygotowawczego

(k. 3999-4004, 4899-4903) przyznał się do stawianych mu zarzutów. Podał, że P. Z. poznał na portalu internetowym i łączyły go z nim kontakty intymne. Wyjaśnił, że na czacie w pokoju „gej” znalazł ogłoszenie o pracy w N., zainteresował się i napisał e-mail do M. M. (1), który poinformował go, że szuka do pracy chłopców w prywatnym mieszkaniu, w agencji towarzyskiej. Było to

w miesiącu październik - listopad 2005 r. Za znalezienie chłopców zaproponował mu 150 euro od jednego chłopaka. Poszukiwał chłopców na I.pl – czacie. Znalazł trzech chłopców. W Z. wynajął pokój, tam również na jego prośbę przyjechał M. i M., którzy dokonali selekcji. Chłopcy byli pełnoletni. Otrzymał za dwóch chłopców pieniądze i za hotel. Po około 2-3 miesiącach znalazł P. Z., któremu zaproponował pracę w E. w agencji. Następnie P. Z. wyjechał do E. i po około półtorej tygodnia napisał do niego, że nie chce już tam być, nie pamiętał dlaczego, ale mogło być, że M. lub M. zachowywali się nie tak.

A. P. (1) (k. 6154-6156) nie przyznał się natomiast do udziału

w zorganizowanej grupie przestępczej. Wskazał, że faktycznie miało to miejsce od stycznia do kwietnia 2005 lub 2006 roku. Wskazał, że nie miał świadomości uczestniczenia w grupie przestępczej. Wskazał, że nie zwerbował P. Z., po prostu zaproponował mu załatwienie pracy w agencji w E.. On mu tylko pomógł i ułatwił zarobienie pieniędzy.

Przesłuchany podczas rozprawy A. P. (1) przyznał się do popełnienia stawianych mu zarzutów i skorzystał z prawa odmowy składania wyjaśnień. Równocześnie podtrzymał składane wcześniej wyjaśnienia Wyjaśnił dodatkowo, że P. Z. znał około 2-3 miesiące wcześniej, nie pamiętał, czy on pracował ani nie pamiętał jego sytuacji rodzinnej. Zaproponował mu pracę

w N., bo chciał szybko zarobić pieniądze. Umówił się z M., że za załatwienie chłopaka dostanie 150 euro i za dwóch chłopaków otrzymał właśnie taką kwotę i 150 euro za koszty przejazdu.

Sąd zważył, co następuje:

Dokonując oceny materiału dowodowego w sprawie jako wiarygodne Sąd ocenił zeznania pokrzywdzonych, tj. M. M. (2), G. H., Ł. G., P. Z., Ł. P., M. W. i K. B. (1) oraz innych świadków, którzy także jeździli do agencji w E.

i prostytuowali się. Niemniej jednak Sąd dokonując analizy zeznań pokrzywdzonych podszedł ze szczególną ostrożnością. Po pierwsze wynikało to z tego, że Sąd miał bezpośredni kontakt, tj. przesłuchał na rozprawie głównej jedynie kilku z nich. Z drugiej strony znaczenie miał tutaj odstęp czasu od daty przedmiotowych zdarzeń, w tym około 2-3 letni pomiędzy zdarzeniami a składanymi zeznaniami w toku postępowania przygotowawczego i bardzo odległy, tj. ponad 10-letni czas, który upłynął do czasu rozprawy. Sąd zwrócił nadto uwagę, że charakter zdarzeń, o których świadkowie zeznawali, dotyczył ich bezpośrednio, a dotyczył wstydlivych z moralnego punktu widzenia poczynań – tj. prostytucji. Tym samym Sąd, kierując się zasadami logiki

i doświadczenia życiowego, wziął pod uwagę zachowanie pokrzywdzonych, które wskazywało na niechęć do powracania do zdarzeń sprzed lat, jak również obawy przed ich publicznym roztrząsaniem, jak i obawy przed moralną

oceną. Stąd niektórzy pokrzywdzeni mieli tendencje to składania zeznań, które stawiały ich w lepszym świetle. Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności, w tym zachowanie pokrzywdzonych, na podstawie całokształtu materiału dowodowego Sąd ocenił je generalnie jako wiarygodne, mając przy tym na uwadze, że ich relacje wzajemnie się uzupełniają. Istotnym przy ocenie wiarygodności zeznań świadków były również sporządzone opinie psychologiczne dotyczące niektórych ze świadków (G., B., K.). Z opinii tych wynika, że ich relacje były osadzone w rzeczywistych przeżyciach, a nieścisłości, a czasem rozbieżności, w składanych zeznaniach mają związek z upływem czasu, stresem i wstydem. Ponadto nieścisłości dotyczyły faktów o drugorzędnym znaczeniu dla sprawy, zaś generalnie zeznania pokrzywdzonych wzajemnie ze sobą korespondują i znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym, a to zeznaniach pozostałych świadków oraz informacjach od przewoźnika w zakresie ich wyjazdów na trasie W. – E.. Wiarygodność zeznań większości pokrzywdzonych w zakresie ich pobytu w agencji w E. potwierdzili także w swoich wyjaśnieniach oskarżeni.

Dokonując oceny relacji pokrzywdzonych Sąd dostrzegł pewną prawidłowość, a mianowicie, że wszyscy pokrzywdzeni w czasie werbunku były to osoby młode, które znajdowały się w krytycznej sytuacji życiowej, nie mając środków do życia i często utrzymując się z prostytucji, a niektórzy z nich byli uzależnieni od środków odurzających.

Mając na uwadze powyższe Sąd dał wiarę zeznaniom **M. M. (2)**, który opisał okoliczności wyjazdu i swój pobyt w agencji w E.. Pokrzywdzony dokładnie opisał spotkanie z T. Ł., kontakt telefoniczny z M. M. (1), a następnie spotkanie z nim i wspólny wyjazd do E.. Składając zeznania pomimo upływu znacznego czasu od zdarzeń po okazaniu mu zdjęć rozpoznał M. M. (1), T. Ł. i H. M.. Okoliczności wskazywane przez niego, tj. sam pobyt, czas wyjazdu i pobytu w agencji, potwierdził również świadek M. K. (1), którego zeznania korespondują z zeznaniami M. M. (2). M. K. (1) potwierdził także, że w tym czasie w agencji przebywał M. M. (1), który był w związku z H. M. kierującym agencją. Świadkowie T. G. i W. K. rozpoznali natomiast M. M. (2) jako znajomego z parku S. we W., w którym spotykali się homoseksualiści, a ponadto świadek W. K. potwierdził pobyt w agencji (...) oraz M. M. (1) jako „męża” M.. Trzeba zauważyć, że świadek M. M. (2) w sposób szczerzy i konsekwentny przyznał, że o ile miał świadomość celu, w jakim jedzie do E., to obiektywnie pozostawał w krytycznej sytuacji życiowej, tj. wychowywał się w (...) potrzebował pracy. W ocenie Sądu zeznania świadka były konsekwentne i rzeczowe. Należy dodać, że na podstawie precyzyjnych zeznań tego świadka Sąd ustalił, jaką korzyść majątkową osiągnął z tytułu jego pobytu w agencji (...). Skoro bowiem podczas pobytu w agencji (...) zarobił (dla siebie) 750 Euro (80 Euro od klienta, z czego oddawał 30 Euro M. M. (1)), to łącznie musiał oddać 450 Euro.

Jako wiarygodne Sąd ocenił również zeznania **G. H.**, który w sposób szczerzy i konsekwentny opisał swoją sytuację materialno – życiową, z powodu której zdecydował się na wyjazd do E.. Sąd dał wiarę G. H., który wskazał, że M. M. (1) zaproponował mu pracę w charakterze osoby sprzątającej, a on z uwagi na trudną sytuację materialną zgodził się. Z drugiej strony Sąd ocenił jako niewiarygodne wyjaśnienia M. M. (1), który co prawda przyznał, że ułatwił G. H. wyjazd do E., to jednak wskazał, że świadek od początku znał charakter wykonywanej tam pracy. Na podstawie jego zeznań Sąd także ustalił, że M. M. (1) zabrał mu 100 euro, które dostał od klienta za pośrednictwem H. M.. Wersję wydarzeń przedstawianą przez G. H. częściowo potwierdził również D. B., którego zeznania Sąd ocenił jako wiarygodne. D. B. zeznał bowiem, że M. M. (1) w agencji był „prawą ręką” M. i jak jego nie było sprawował „rządy twardą ręką” i stosował przemoc. Relacje pokrzywdzonego w zakresie wprowadzenia go w błąd co do rodzaju pracy znajdują potwierdzenie w wyjaśnieniach T. Ł., który w dniu 4 lutego 2013r. wyjaśnił, że gdy pokrzywdzony przyjechał do E. pytał, kiedy pojedzie do Holandii na budowę. Ta relacja T. Ł. jednoznacznie potwierdza wersję pokrzywdzonego o wprowadzeniu go w błąd co do rodzaju pracy, a jednocześnie czyni niewiarygodnymi wyjaśnienia M. M. (1) w tym zakresie. Werbunek i wyjazd pokrzywdzonego do E. potwierdzają też częściowo wyjaśnienia P. C., przy czym Sąd nie dał wiary jego wyjaśnieniom jakoby pokrzywdzony wiedział, do jakiej pracy jedzie z tych samych powodów jak w przypadku wyjaśnień M. M. (1).

Również Sąd ocenił jako wiarygodne zeznania **P. Z.** P. Z. opisał okoliczności poznania A. P. (1) oraz sposobu, w jaki został zwerbowany do wyjazdu do E.. Z zeznań złożonych przez niego jasno wynika, że w czasie, gdy został zwerbowany,

znajdował się w krytycznej sytuacji, albowiem poznał A. P. (1) prostytuując się z nim za pieniądze. Zeznania jego, z których wynika, że A. P. (1) zawiózł go do E. i przekazał H. M., który dokonał zapłaty za werbunek jednoznacznie, świadczą o udziale w grupie A. P. (1)

i dokonanie werbunku P. Z. i innego chłopaka nieobjętego zarzutem a/o. Zeznania P. Z. w tym zakresie korespondują z wyjaśnieniami A. P. (1), który potwierdził te fakty kwestionując jedynie swój udział w zorganizowanej grupie przestępczej.

Jako wiarygodne Sąd ocenił zeznania **L. G.**. L. G. wg. opinii sądowo - psychologicznej jest sprawny intelektualnie i nie zaobserwowano u niego zaburzeń funkcji poznawczych w zakresie spostrzegania, zapamiętywania i odtwarzania spostrzeżeń. Nie obserwuje się także po stronie opiniowanego postawy, która sugerowałaby kierowanie się przez niego innymi motywami niż opis zdarzeń zgodny z wiedzą na ten temat. Według opinii biegłej nie ma podstaw do kwestionowania psychologicznej wiarygodności świadka przy uwzględnieniu okoliczności, że może zniekształcać treści, które mogłyby przedstawiać go

w niekorzystnym świetle. Tym samym na podstawie opinii Sąd doszedł do wniosku, że zeznania świadka M. G. (2) były osadzone w rzeczywistych przeżyciach, na co nie miały wpływu nieścisłości a czasem rozbieżności w składanych zeznaniach, co

w ocenie Sądu związek miało z upływem czasu, stresem i wstydem. Tym samym Sąd uwzględnił jego zeznania, uznając, że L. G. nie tylko jako osoba małoletnia została przewieziona do E. w charakterze osoby do towarzystwa, ale również znajdował się w krytycznej sytuacji. Sąd oceniając jego zeznania złożone przed sądem i w postępowaniu przygotowawczym ocenił, że pokrzywdzony wiedział, do jakiej pracy jedzie i w tym zakresie nie został wprowadzony w błąd. Świadczy o tym m.in. fakt, że już przed wyjazdem utrzymywał się z prostytutki homoseksualnej oraz to, że jak zeznał domyślał się, do jakiej pracy jedzie. Ponadto wskazują na to wyjaśnienia P. C. (k. 2053), w których stwierdził, że przed wyjazdem rozmawiał z G. na temat tego, do jakiej pracy pojedzie. Równocześnie wersję przedstawianych przez niego zdarzeń, tj. okoliczności, że wobec niego używano przemocy, potwierdziła opinia biegłego sądowego, która, mimo upływu znacznego czasu, potwierdziła u niego obrażenia ciała i biegły wskazał, że mogły one powstać w podawanych przez niego okolicznościach. Co więcej, okoliczności te potwierdziła J. Z., która pomogła L. G. uciec z E.. Opisała ona na okoliczności, które towarzyszyły jego ucieczce. Wskazała również, że L. G., uciekł z E. tak jak stał, nie miał bagażu ani pieniędzy. Wersję zdarzeń L. G. potwierdzili częściowo również T. Ł. oraz P. C., jak i G. Ś. (1), i R. K. (2). T. Ł. w swoich wyjaśnieniach potwierdził przy tym krytyczne położenie pokrzywdzonego przed wyjazdem do agencji stwierdzając, że prostytuował się on w parku (k. 2240).

Sąd dał wiarę również zeznaniom **L. P.**. L. P. wprost wskazał na swoją trudną historię życiową, jak również szczerze opisał sposób, w jaki został zwerbowany. Wskazał, że został mu pożyczony dowód osobisty, na podstawie którego miał przekroczyć granicę. Wersję wydarzeń potwierdza w tym zakresie pozostały materiał dowodowy, w postaci zeznań świadka M. K. (2), protokół konfrontacji L. P. i M. W., częściowo wyjaśnienia P. C., zeznania M. W., jak i częściowo wyjaśnienia T. Ł. oraz dokumentacja związana z zatrzymaniem go na granicy.

Sąd ocenił jako wiarygodne zeznania **M. W.**, które częściowo potwierdzili świadkowie D. B. i R. K. (2). Także w jego przypadku Sąd miał na uwadze, że był on w krytycznej sytuacji, albowiem M. W. był narkomanem i prostytuował się w parku obok dworca (...). Potwierdził to (tj. krytyczne położenie) pokrzywdzonego przed wyjazdem do agencji w swoich wyjaśnieniach T. Ł. (k. 2240). Sąd jednak na podstawie całokształtu materiału dowodowego nie dał wiary pokrzywdzonemu jakoby został wprowadzony

w błąd co do rodzaju pracy. W ocenie Sądu twierdzenia pokrzywdzonego jakoby został wprowadzony w błąd nie znajdują potwierdzenia w pozostałym materiale dowodowym, a co więcej pozostają w sprzeczności z wyjaśnieniami T. Ł., które w tym zakresie Sąd ocenił jako wiarygodne. Oceniając zeznania pokrzywdzonego jako niewiarygodne Sąd przyjął, że złożył on takie zeznania nie chcąc narazić się na negatywną ocenę i wstydząc się przyznać do wyjazdu w celu uprawiania prostytutki. Okoliczność tę świadek sam potwierdził podczas przesłuchania w dniu 10 marca 2008r. stwierdzając, że jadąc do E. wiedział, że jedzie do pracy w agencji i po odczytaniu jego odmiennych zeznań w tym zakresie zeznał, że wcześniej powiedział inaczej, gdyż wstydził się (k. 919).

Sąd ocenił jako szczere również zeznania świadka **K. B. (1)**. Pokrzywdzony w toku postępowania przygotowawczego, jak i podczas rozprawy rzeczowo w sposób szczegółowy, na tyle na ile pozwalała mu pamięć, opisał wyjazd, jak i zdarzenia z jego udziałem w E.. Okoliczności wskazywane przez świadka, tj. czas i sposób wyjazdu do E., zostały potwierdzone przez świadka M. G. (1), a nadto znajdują odzwierciedlenie w informacji dotyczącej przejazdów na trasie W. – E..

Dokonując oceny osobowego materiału dowodowego Sąd ocenił także jako wiarygodne zeznania świadków, tj. A. K. (1), K. C., F. S., J. O., D. B., G. Ś. (2), J. Z., A. B. (1), T. C., K. S., P. M., Ł. S., A. K. (2), J. K., J. P., G. Ś. (3), M. (P.) B., B. M., R. K. (2), Z. (K.) S., D. L. (2), A. B. (2), W. K., Z. R., E. F., A. P. (3), T. G., A. P. (2), M. K. (1) i D. G.. Wprawdzie zeznania ich dotyczyły różnych okresów i w większości nie dotyczyły pokrzywdzonych (objętych tym postępowaniem, duża część dotyczyła T. Ł.), jednak obrazowały sposób działania grupy przestępczej i jej członków.

Ponadto Sąd ocenił także jako wiarygodne zeznania pozostałych świadków, których zeznania zostały ujawnione podczas rozprawy (zawnioskowanych w a/o do odczytania na rozprawie), jednak ich relacje dotyczyły okoliczności, którym oskarżeni nie zaprzeczali i nie były doniosłe dla sprawy.

Dokonując oceny wyjaśnień oskarżonych Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonych jedynie częściowo, a to w zakresie, w jakim potwierdzili wyjazdy pokrzywdzonych do E., jak i też w zakresie, w jakim potwierdzili, że pokrzywdzeni byli osobami, które miały krytyczną sytuację, tj. rodzinną, materialną lub byli uzależnieni od narkotyków lub dopalaczy. Sąd nie dał jednak wiary oskarżonym

w zakresie, w jakim kwestionują wprowadzanie pokrzywdzonego G. H. w błąd co do rodzaju pracy, jak i też co do braku świadomości, że G. był małoletni. Sąd nie dał także wiary wyjaśnieniom M. M. (1) co do faktu, że wobec Ł. G. i G. H. nie stosował przemocy i nie podejmował zachowań opisanych przez pokrzywdzonych w celu doprowadzenia ich do uprawiania prostytucji. Kwestionowanie tych faktów wbrew relacjom świadków – pokrzywdzonych, jak i wyjaśnieniom T. Ł., który częściowo potwierdził relacje G. H., że został wprowadzony w błąd co do rodzaju pracy, w ocenie Sądu stanowi jedynie linię obrony mającą na celu uniknięcie odpowiedzialności karnej w zakresie zarzucanych czynów. Odnosząc się do wieku pokrzywdzonego G. należy stwierdzić, że oskarżeni M. M. (1) i P. C. organizując dla niego dowód osobisty, aby mógł przekroczyć granicę, bardzo dobrze wiedzieli, że pokrzywdzony jest małoletni, o czym świadczył także jego wygląd w tamtym czasie.

Dokonując oceny wiarygodności wyjaśnień oskarżonych Sąd dał wiarę wyjaśnieniom **A. P. (1)** w zakresie, kiedy wyjaśnił okoliczności nawiązania kontaktu i współpracy z M. M. (1) i H. M. oraz opisał swoje działania w grupie w szczególności sposób i okoliczności zwerbowania Z., jak i uzyskaną z tego tytułu korzyść majątkową. Oceniając jego wyjaśnienia Sąd nie dał mu jednak wiary co do faktu, jakoby nie miał świadomości, że działa w zorganizowanej grupie przestępczej, albowiem przeczą temu fakty związane z werbunkiem Z., jego transportem wraz z inną osobą do E. i wreszcie otrzymane przez niego wynagrodzenie.

Dokonując ustaleń Sąd częściowo uwzględnił wyjaśnienia **T. Ł.**, oceniając je jako wiarygodne w części, gdy opisał okoliczności werbunku pokrzywdzonych, jak i sposób funkcjonowania agencji. Wielokrotnie przesłuchiwany w toku postępowania T. Ł. kwestionując swój udział w grupie przestępczej opisał bowiem okoliczności zwerbowania wielu osób do E. tak przez siebie jak i M. M. (1) oraz P. C., potwierdzając także swoją współpracę z M. M. (1) i H. M. w tym zakresie.

Oceniając wyjaśnienia P. C. mając na uwadze ich zmienność Sąd jako wiarygodne przyjął wyjaśnienia, w których wskazał wyraźnie na zarządzających w grupie H. M. i M. M. (1) oraz swoją podrzędną rolę. Sąd nie dał natomiast wiary jego odmiennym wyjaśnieniom, w których podał, że to on pełnił główną rolę i że za jego pośrednictwem wyjechało 20-30 osób, i w których próbował wziąć winę na siebie, a uchronić od odpowiedzialności H. M. i M. M. (1) (k. 842-844). W ocenie Sądu złożył on takie wyjaśnienia w obawie przed obarczaniem odpowiedzialnością M. M. (1), którego się bał. W ocenie Sądu to, że wielokrotnie w toku postępowania zmieniał on swoje wyjaśnienia, było wynikiem tego, że bał się oskarżonego M. M., co wprost wynika z jego postawy podczas próby konfrontacji z M. M. (1) i oświadczenia złożonego na

k. 2320. W konsekwencji biorąc pod uwagę jego osobowość i chwiejne wyjaśnienia Sąd jednocześnie ocenił, że był on członkiem grupy jednak takim, który w grupie niewiele miał do powiedzenia, sam prostytuując się i wykonując polecenia H. M. i M. M. (1), i zastępując ich pod nieobecność.

Oceniając natomiast wyjaśnienia **M. M. (1)** Sąd nie dał wiary jego wyjaśnieniom, w których kwestionował swój udział w grupie przestępczej, jak i zwerbowanie objętych zarzutami pokrzywdzonych i ułatwianie im prostytucji oraz zmuszanie do niej, albowiem jego wyjaśnienia w tym zakresie pozostają w sprzeczności z relacjami świadków – pokrzywdzonych, z których wynika, że wprawdzie faktycznie także on prostytuował się, ale jednocześnie jako członek grupy werbował pokrzywdzonych i ułatwiał im uprawianie prostytucji, jak i niektórych doprowadził do uprawiania prostytucji. Odmienne wyjaśnienia oskarżonego w tym zakresie pozostają w sprzeczności z zeznaniami pokrzywdzonych, jak i świadków, którzy byli w E.. Ponadto fakt, że był on osobą decyzyjną obok M. w grupie potwierdza niekwestionowany przez niego fakt, że przez ok. 4 lata do 2007 r. pozostawał on w związku małżeńskim z H. M. kierującym grupą i z nim decydowali, kto może przyjechać do agencji.

Dokonując oceny zeznań świadków, jak już wspomniano wyżej, Sąd miał na uwadze sporządzone opinie sądowo-psychologiczne na okoliczność rozwoju intelektualnego oraz zdolności do spostrzegania zapamiętywania i odtwarzania spostrzeżeń przez świadków. W ocenie Sądu biegłe sporządziły opinie rzetelnie i zgodnie z zasadami wiedzy specjalistycznej. Opinie te zawierają szczegółowy opis przeprowadzonych czynności badawczych, jak również wnioski końcowe sformułowane zostały w sposób niebudzący wątpliwości interpretacyjnych.

Sąd ocenił jako wiarygodne także opinie sądowo – psychiatryczne dotyczące oskarżonych M. M. (1) i P. C.. Opinie te także w ocenie Sądu są jasne, pełne i nie zawierają sprzeczności, a nadto w toku postępowania nie były kwestionowane przez strony. Przedmiotowe opinie zawierały szczegółowy opis badania oskarżonych, zaś zawarte w niej wnioski były jasne i nie budziły wątpliwości interpretacyjnych. Na podstawie tych opinii Sąd ustalił, iż oskarżeni tempore criminis nie mieli z przyczyn chorobowych zniesionej ani w stopniu znacznym ograniczonej zdolności rozumienia znaczenia czynów i pokierowania swoim postępowaniem i nie zachodzą w odniesieniu do w/w warunki wskazane w art. 31 § 1 i § 2 k.k.

Podobnie Sąd ocenił opinie sądowo - lekarskie dotyczące Ł. G. i oskarżonego A. P. (1) oraz z zakresu badania sprzętu komputerowego i jego zawartości, jak i z zakresu informatyki i badania zapisów wizualnych.

Jako wiarygodne Sąd ocenił także ujawnione podczas rozprawy dokumenty w postaci: protokołów przeszukań, protokołów oględzin, wykazów połączeń telefonicznych, korespondencji mailowej, informacje biura S., jak i dokumenty uzyskane w drodze pomocy prawnej z N. w postaci protokołu przeszukania mieszkania H. M., protokołu oględzin zabezpieczonych tam przedmiotów i sporządzone na ich podstawie opinie mając jednak na uwadze, że większość tych materiałów została sporządzona już po okresie objętym zarzutami a/o.

Dokonując oceny prawnokarnej działań oskarżonych w zakresie handlu ludźmi, mając na uwadze zmianę regulacji w zakresie definiowania tego zjawiska, jaka nastąpiła od września 2010r., Sąd ocenił zachowanie oskarżonych przez pryzmat wówczas wprowadzonej do kodeksu karnego definicji tego zjawiska, oceniając, że wcześniejsze ujęcie tego zjawiska w art. 253 § 1 k.k. obowiązującym w czasie popełnienia czynów było pojęciem szerszym, obejmującym szerszy krąg zachowań sprawców. Wobec powyższego Sąd miał na uwadze, że zgodnie z przepisem art. 115 § 22 k.k. za handel ludźmi mogą być uznane czynności sprawcze tylko wprost wskazane w tym przepisie, tj. werbowanie, transport, dostarczanie, przekazywanie, przechowywanie lub przyjmowanie osoby z zastosowaniem: przemocy lub groźby bezprawnej, podstępny, wprowadzenia w błąd, wykorzystania krytycznego położenia lub innych sposobów wymienionych w tym przepisie. Przy czym, jeżeli zachowanie sprawcy dotyczy małoletniego, stanowi handel ludźmi, nawet gdy nie zostały użyte metody lub środki wymienione w art. 115 § 22 pkt 1-6 k.k. Istotne jest, iż przestępstwo to może być popełnione jedynie w zamiarze bezpośrednim (a ściślej w postaci tzw. zamiaru

kierunkowego - dolus coloratus). Jest to wynikiem tego, że ustawodawca określił handel ludźmi jako zachowanie celowe („w celu jej wykorzystania, nawet za jej zgodą, w szczególności w prostytucji, pornografii lub innych formach seksualnego wykorzystania, w pracy lub usługach o charakterze przymusowym, w żebractwie, niewolnictwie lub innych formach wykorzystania poniżających godność człowieka albo w celu pozyskania komórek, tkanek lub narządów wbrew przepisom ustawy”). Mając na uwadze powyższe Sąd na podstawie całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie ocenił, że działając w ramach zorganizowanej grupy oskarżeni M. M. (1), P. C. i A. P. (1) swoimi zachowaniami zrealizowali znamiona przestępstwa – handlu ludźmi, tj. z art. 189a § 1 k.k. Oskarżeni bowiem działając w ramach zorganizowanej grupy w zamiarze bezpośrednim samodzielnie albo wspólnie i w porozumieniu zwerbowali pokrzywdzonych w celu ich wykorzystania w prostytucji homoseksualnej w agencji w E.. M. M. (1) zwerbował M. M. (2), M. W., małoletniego Ł. G. (m.in. wspólnie i w porozumieniu z P. C.), G. H., K. B. (1) oraz Ł. P.. A. P. (1) zwerbował P. Z., a P. C. małoletniego Ł. G.. (m in. wspólnie i w porozumieniu z M. M. (1)). Oskarżeni werbując pokrzywdzonych w stosunku do każdego z nich wykorzystali ich krytyczne położenie, a nadto M. M. (1) werbując G. H. wprowadził go w błąd co do rodzaju pracy.

Należy zaznaczyć, że kwalifikacji działań oskarżonych jako handlu ludźmi nie wyłącza fakt, że pokrzywdzeni poza G. H. byli poinformowani o celu wyjazdu do E.. Sami oskarżeni bowiem w swoich wyjaśnieniach potwierdzali krytyczne położenie pokrzywdzonych wręcz sugerując, że propozycją wyjazdu do pracy w N. chcieli tym osobom pomóc. W ocenie Sądu jest to wiarygodne,

a oskarżeni mając świadomość krytycznego położenia tych osób wiedzieli, że łatwo mogą znaleźć osoby do pracy w agencji jedynie spośród takich osób, tj. uzależnionych i będących w krytycznej sytuacji rodzinnej i majątkowej. Sąd oskarżeni poszukiwali potencjalnych ofiar w miejscach, w których chłopcy się prostytuowali.

Ponadto nie zmienia takiej oceny Sądu fakt wynikający z materiału dowodowego, że niektórzy z pokrzywdzonych następnie ponownie udawali się do przedmiotowej agencji, świadczy to jedynie o tym, że ich sytuacja rodzinna i majątkowa, jak i w przypadku niektórych uzależnienie od środków psychoaktywnych do tego ich zmuszało.

Jednocześnie Sąd przypisał oskarżonym popełnienie przestępstw z art. 258 § 1 k.k. i przyjął, że wszystkich przypisanych im czynów dopuścili się działając

w zorganizowanej grupie przestępczej. Dokonując takiej oceny Sąd miał na uwadze, że w literaturze i orzecznictwie utrwalił się pogląd, że zorganizowaną grupę przestępczą tworzą co najmniej trzy osoby, których celem jest popełnienie określonych przestępstw lub też generalnie popełnianie przestępstw o luźnym związku, między innymi bez stałych ról, w każdym bądź razie o większym określeniu ról niż przy współsprawstwie. Zorganizowana grupa przestępcza powinna składać się zatem z co najmniej z trzech osób, połączonych wspólnym celem, jakim jest okazjonalne lub stałe popełnianie przestępstw. Mimo że ustawa mówi o "zorganizowanej" grupie, nie oznacza to wcale, by wymagała ona specjalnej wewnętrznej struktury organizacyjnej. Cel, jakim jest popełnienie przestępstwa, może mieć charakter stały lub zależny od nadarżającej się okazji. Nie jest wymagany stały skład grupy. Jej członkowie mogą popełniać przestępstwa w różnych układach personalnych. Łączyć ich musi jedynie wspólna chęć popełnienia przestępstwa, jak i gotowość do takich działań na rzecz grupy, które mogą ułatwić popełnienie przestępstwa. Należy mieć na uwadze wybór potencjalnych ofiar i miejsc popełnienia przestępstwa, opracowywanie planów działania, przygotowywanie niezbędnych środków do popełnienia przestępstwa (por. Z. Ćwiakalski, Wybrane problemy wymiaru kary za przestępczość zorganizowaną, Prok. i Pr. 2001, nr 12, s. 7 i n.).

Trafnie zauważa Sąd Apelacyjny w Krakowie w wyroku z dnia 07.12.2000 r., sygn. II AKa 184/00, że: „Cechami charakterystycznymi zorganizowanej grupy przestępczej jest pewna wewnętrzna struktura organizacyjna, jej trwałość, istnienie więzów organizacyjnych w ramach wspólnego porozumienia, planowanie przestępstw, akceptacja celów, trwałość zaspokojenia potrzeb grupy, gromadzenie narzędzi popełnienia przestępstwa, wyszukiwanie miejsc dla przechowania łupu, rozprowadzanie go, podział ról, skoordynowany sposób działania, powiązania socjologiczno-psychologiczne między członkami. Kierowanie grupą jako funkcja władcza polega na określaniu kierunków działania, wydawaniu poleceń, koordynowaniu działalności uczestników grupy.”.

Podzielając te poglądy Sąd ocenił, że w przedmiotowej sprawie oskarżeni świadomie brali udział w zorganizowanej grupie przestępczej i w jej ramach dopuścili się przypisanych im w wyroku przestępstw. W ocenie Sądu H. M. kierował grupą przestępczą, planował działania grupy, jak również wydawał polecenia dotyczące ich wykonania oraz kontrolował realizację planów przestępczych. Wraz

z nim współpracował jego partner M. M. (1), który z biegiem czasu, gdy zawarł z nim związek, przejmował kluczową w grupie rolę. Natomiast ustalenia

w zakresie działań pozostałych oskarżonych dają podstawy do stwierdzenia, iż z pełną świadomością włączyli się oni do działań grupy przestępczej i podejmowali określone działania, w tym werbowali pokrzywdzonych do agencji zgodnie z wewnętrznym podziałem ról i zlecanymi im zadaniami. Nie mieli oni jednak wpływu na podejmowane decyzje, np. w przypadku werbunku o tym, kto może przyjechać do E., decydował H. M., a także M. M. (1). Zaprzeczenie przez oskarżonych A. P. (1) i P. C. udziałowi w grupie przestępczej, mając na uwadze ustalone w toku postępowania ich działania, stanowi w ocenie Sądu jedynie linię obrony, zmierzającą do uchylenia się od odpowiedzialności karnej. W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego oskarżeni działając

w zorganizowanej grupie przestępczej w celu osiągnięcia korzyści majątkowej mieli za zadanie werbować młodych chłopców do agencji, a P. C. przebywając

w E. miał też zadania w zakresie pilnowania porządku w agencji pod nieobecność H. M. i M. M. (1), a ponadto pomagał niektórym chłopcom

w przekroczeniu granicy pożyczając swoje dokumenty.

Na podstawie zeznań pokrzywdzonych Sąd ponadto ustalił, że M. M. (1) w okresie od listopada 2003 roku do 17 grudnia 2007 roku, działając

w zorganizowanej grupie przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, uczyniwszy sobie stałe źródło dochodu, wspólnie i w porozumieniu z H. (...).

i innymi osobami, ułatwił uprawianie prostytucji homoseksualnej M. M. (2), M. W., małoletniemu Ł. G., G. H., K. B. (1) i P. Z., przy czym Ł. G. we wrześniu 2005r. doprowadził do uprawiania prostytucji grożąc pozbawieniem życia oraz przemocą polegającą na uderzeniu pięścią w twarz oraz zamykając w pokoju, a G. H. w październiku 2005r. doprowadził do uprawiania prostytucji przemocą polegającą na biciu po twarzy i zabierając dowód osobisty.

Przypisując M. M. (1) popełnienie przestępstw w zbiegu realnym i dokonując zmiany opisu czynów i kwalifikacji w stosunku do zarzutów a/o Sąd miał na uwadze, że przestępstwo handlu ludźmi jest dokonane z chwilą wykonania przez sprawcę którejś z czynności wykonawczych z art. 115 § 22 k.k., a w przypadku tego oskarżonego po dokonaniu werbunku. W konsekwencji mając powyższe na uwadze Sąd ocenił, że dalsze zachowania M. M. (1) w agencji w E., tj. pilnowanie porządku i dbanie o „bezpieczeństwo” chłopców, towarzyszenie im podczas podróży i zajmowanie się także przygotowywaniem posiłków i zakupami, wyczerpało ustawowe znamiona przestępstwa polegającego na ułatwianiu prostytucji i czerpaniu z tego korzyści majątkowej, a poprzez doprowadzenie przemocą G.

i H. do uprawiania prostytucji także ustawowe znamiona czynu polegającego na zmuszaniu do prostytucji, tj. przestępstwa z art. 204 § 2 i 3 k.k. w zb. z art. 203 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i 12 k.k. oraz art. 65 § 1 k.k. Dokonując takiej oceny prawnej tego zachowania Sąd podziela w tym zakresie stanowisko zawarte w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 21 stycznia 2015 r. V KK 285/14, że: przestępstwo z art. 189a § 1 k.k. jest dokonane z chwilą wykonania przez sprawcę którejś z czynności wykonawczych z art. 115 § 22 k.k., a wymienione w tym przepisie zachowania mogą dopiero skompletować zespół znamion przestępstwa z art. 203 k.k. LEX nr 1622351. W konsekwencji Sąd ocenił działanie M. M. (1) w stosunku do Ł. P. jako dokonanie przestępstwa handlu ludźmi, albowiem werbunek w celu wykorzystania go w prostytucji został dokonany, a zatrzymanie go na granicy uniemożliwiło jedynie dokonanie przestępstwa z art. 203 k.k. i innych.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał oskarżonych za winnych zarzucanych im czynów z art. 258 § 1 k.k., z art. 189a § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., przy czym

w stosunku do M. M. (1) w ramach ciągu, a ponadto uznał M. M. (1) za winnego czynu z art. 204 § 2 i 3 k.k. w zb. z art. 203 k.k. w zw.

z art. 11 § 2 k.k. i 12 k.k. oraz art. 65 § 1 k.k. Należy ponadto dodać, że w świetle zeznań pokrzywdzonych, jak i częściowo wyjaśnień oskarżonych, jednoznacznie wynika, że M. M. (1), P. C. i A. P. (1) działali w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, tj. A. P. (1) osiągnął korzyść majątkową w kwocie 1760,35 zł z dokonanego werbunku, natomiast P. C. miał obietnicę korzyści, ale ostatecznie nie uzyskał jej. M. M. (1) natomiast czerpał korzyść z uprawiania prostytucji przez inne osoby. Postępowanie dowodowe nie pozwoliło jednak ustalić dokładnie, jaką korzyść M. M. (1) osiągnął, a jedynie, że uzyskał z tego tytułu nie mniej niż 17 833, 64 zł, tj. 100 euro od H., 450 euro od M. oraz 4000 euro, tj. połowę pieniędzy zarobionych przez G. w przeliczeniu na złotówki wg średniego kursu NBP w czasie uzyskania tych środków.

Sąd jednocześnie ocenił, że oskarżony M. M. (1) popełnił przypisane mu przestępstwa w warunkach ciągłości przestępstw z art. 91 § 1 k.k., gdyż charakteryzują się one wykorzystaniem takiej samej sposobności, krótkimi odstępami czasu pomiędzy poszczególnymi przestępstwami oraz brakiem przedzielającego je wyroku wydanego w stosunku do któregośkolwiek z nich, a nadto ich kwalifikacja prawna pozwala na orzeczenie jednej kary określonej w przepisie stanowiącym podstawę jej wymiaru dla każdego z nich. W konsekwencji zgodnie z tym przepisem za przypisane mu przestępstwa z art. 189a § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. przyjmując, że stanowią ciąg, wymierzył jedną karę.

Wymierzając oskarżonym kary jednostkowe Sąd wziął pod uwagę z jednej strony, aby kara efektywnie spełniła związane z nią cele społeczne, z drugiej zaś strony, aby była ona karą zindywidualizowaną, to jest taką, która w odniesieniu konkretnego sprawcy będzie zgodna z zasadami zapisanymi przez ustawodawcę w treści przepisu art. 53 k.k. Kara winna bowiem stanowić sprawiedliwociową odpłatę, która spełniać będzie (gdy jest to niezbędne) funkcję zabezpieczającą, funkcję właściwego kształtowania prawnej świadomości społeczeństwa oraz funkcję wychowawczą i prewencyjną, a zarazem jej rodzaj i stopień surowości będzie uwzględniał rozmiary winy sprawcy czynu zabronionego i jego stopień społecznej szkodliwości (oceniaanej przez pryzmat wskazań zawartych w art. 115 § 2 k.k.).

Jednocześnie Sąd miał na uwadze, że handel ludźmi, a w tym przypadku dziećmi - młodzieżą, to pogwałcenie przysługującego każdemu młodemu człowiekowi prawa do zdrowego, a także do produktywnego życia, dającego satysfakcję i poczucie godności. Co więcej w przypadku pokrzywdzonych w tej sprawie oskarżeni nie mieli skrupułów skrzywdzić i wykorzystać osoby, które już zostały skrzywdzone w życiu i trafiły „na ulicę”.

Sąd miał także na względzie rodzaj i charakter naruszonych dóbr prawnych przez oskarżonych, którymi w świetle art. 189a k.k. jest wolność, natomiast z art. 203 k.k. i 204 k.k. jest wolność seksualna każdej jednostki, a dodatkowo także prawidłowy rozwój psychiczny i fizyczny osób małoletnich. Oceniając rozmiary wyrządzonej pokrzywdzonym krzywdy Sąd uwzględnił przede wszystkim negatywne doznania psychiczne, jakie towarzyszyły i jakie zapewne nadal towarzyszą większości pokrzywdzonych, albowiem Ci, którzy byli przesłuchiwanymi przed Sądem, nie chcieli wracać pamięcią do tych zdarzeń, co świadczy jednoznacznie. W konsekwencji niewątpliwie traumatyczne przeżycia z tego okresu bez wątpienia wywarły wpływ na ich dalsze funkcjonowanie w społeczeństwie. Sąd miał także na uwadze, że niektórzy pokrzywdzeni wracali do pracy w agencji, co podnosili oskarżeni, co jedynie świadczy o ich zdemoralizowaniu przez działania oskarżonych i pozbawieniu szansy na zmianę sposobu życia.

Orzekając o wymiarze kary za przypisane przestępstwa Sąd uwzględnił ustawowe zagrożenie przypisanych oskarżonym przestępstw z art. 258 § 1 k.k. karą od 3 miesięcy do 5 lat pozbawienia wolności, zagrożenie przestępstw z art. 189a § 1 k.k. karą na czas nie krótszy od 3 lat pozbawienia wolności oraz przestępstwa z art. 204 § 1 i 2 k.k. karą od 3 miesięcy do 5 lat pozbawienia wolności. Sąd uwzględnił przy tym, że działania oskarżonych niewątpliwie zmierzały do łatwego pozyskania pieniędzy.

Wymierzając kary za przestępstwa z art. 189a § 1 k.k. Sąd miał także na uwadze, że handel ludźmi jest okrutną zbrodnią, która wpływa na pogwałcenie podstawowych praw człowieka, a także działa destrukcyjnie na jednostki. Proceder ten jest w większości przypadków prowadzony przez zorganizowane grupy przestępcze, często o charakterze transnarodowym, które czerpią z niego znaczne dochody - wg szacunków (...) handel ludźmi rocznie generuje obrót

rzędu 32 miliardów dolarów. (...) na tle innych państw (...) zajmuje niechlubne 5. miejsce jako kraj pochodzenia pokrzywdzonych przestępstwem handlu ludźmi (por. Handel ludźmi w P.. Raport 2015” opracowany przez (...) w (...).)

W konsekwencji mając na uwadze okres działania oskarżonych w zorganizowanej grupie, ich rolę oraz sposób działania przy werbunku (handlu ludźmi) oraz zachowanie wobec pokrzywdzonych Sąd wymierzył oskarżonemu M. M. (1) za przestępstwo z art. 258 § 1 k.k. karę 2 lat pozbawienia wolności, za ciąg przestępstw z art. z art. 189a § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. przy zastosowaniu art. 91 § 1 k.k. karę 5 lat pozbawienia wolności i za przestępstwo przypisane w punkcie II z art. 204 § 2 i 3 k.k. w zb. z art. 203 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. 12 k.k. i z art. 65 § 1 k.k. karę 4 lat pozbawienia wolności.

P. C. i A. P. (1) Sąd natomiast wymierzył za przestępstwa z art. 258 § 1 k.k. kary po 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, a za przestępstwa z art. 189a § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. kary po 2 lata pozbawienia wolności.

Sąd różnicował kary wobec oskarżonych za przypisane przestępstwa z art. 189a § 1 k.k. biorąc pod uwagę ilość przypisanych poszczególnym oskarżonym przestępstw, tj. ciągu 6 przestępstw przypisanych M. M. (1), jak i jego szczególną rolę w grupie. M. M. (1) w przeciwieństwie do pozostałych oskarżonych był osobą, która była w bezpośrednim kontakcie z właścicielem agencji (...), często decydowała razem z nim, kto może pojechać do E., zajmowała się organizowaniem biletów, jak i pełniła szczególną rolę „ochroniarza” podczas przejazdu do E., a nadto czerpała korzyści z uprawiania przez pokrzywdzonych prostytucji. Oskarżeni P. C. i A. P. (1) natomiast w tym zakresie mieli niewiele do powiedzenia, tj. A. P. (1) zajmował się jedynie werbowaniem, a P. C. pilnował porządku w agencji pod nieobecność H. M. i M. M. (1), nie mając jednak uprawnień decyzyjnych w zakresie działania agencji i grupy.

Uwzględniając zatem surowe zagrożenie karą od 3 lat pozbawienia wolności za przestępstwa z art. 189 a § 1 k.k. Sąd na podstawie art. 60 § 2 i § 6 pkt 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. (w brzmieniu obowiązującym do 30 czerwca 2015r.) zastosował wobec oskarżonego A. P. (1) i P. C. nadzwyczajne złagodzenie kary i wymierzył im kary po 2 lata pozbawienia wolności. Sąd ocenił uwzględniając sposób i okoliczności popełnienia przez nich przypisanych przestępstw (handlu ludźmi) oraz właściwości i warunki osobiste, że nawet najniższa kara przewidziana za to przestępstwo byłaby niewspółmiernie surowa. A. P. (1) bowiem od 13. roku choruje na dystrofię mięśni i z uwagi na głębokie niedowłady kończyn dolnych i górnych wymaga pomocy osoby drugiej w czynnościach życia codziennego. Ponadto z medycznego punktu widzenia somatyczny stan zdrowia oskarżonego nie rokuje poprawy i stanowi przeciwwskazanie dla jego pobytu w warunkach izolacyjnych. P. C. natomiast od 10 roku życia cierpi na epilepsję i ma roczne dziecko ze związku pozamałżeńskiego. Wprawdzie był uprzednio karany, jednak pozostaje pod dozorem kuratora od sierpnia 2015r. jako osoba warunkowo zwolniona z zakładu karnego, i jak wynika z informacji kuratora przestrzega obowiązków nałożonych postanowieniem o warunkowym zwolnieniu. Stąd w ocenie Sadu przy uwzględnieniu, że przypisane im przestępstwa zostały popełnione ponad 10 lat temu, Sąd ocenił, że zachodzą przesłanki do zastosowania nadzwyczajnego złagodzenia kary i wymierzenia im łagodniejszych kar.

Wymierzając natomiast kary jednostkowe wobec M. M. (1) Sąd miał na uwadze jego wiodącą rolę w grupie przestępczej, fakt czerpania korzyści majątkowej oraz jego agresywne zachowania wobec pokrzywdzonych, jak i członków grupy, o czym świadczy postawa P. C., z której jednoznacznie wynika, że bał się i boi się M. M. (1). Wymierzając kary jednostkowe Sąd miał także na uwadze, że jego udział w grupie objęty tym postępowaniem rozpoczął się także od tego, że on sam został zwerbowany przez T. Ł. do agencji. Ponadto Sąd uwzględnił fakt, że aktualnie M. M. (1) odbywa prawomocnie orzeczoną karę 8 lat pozbawienia wolności za podobne czyny, które miały miejsce w późniejszym okresie. Uwzględniając powyższe Sąd wymierzył mu za przestępstwo z art. 258 § 1 k.k. karę 2 lat pozbawienia wolności, za ciąg przestępstw z art. z art. 189a § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. karę 5 lat pozbawienia wolności i za przestępstwo z art. 204 § 2 i 3 k.k. w zb. z art. 203 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., 12 k.k. i z art. 65 § 1 k.k. karę 4 lat pozbawienia wolności

Wobec M. M. (1) Sąd ponadto na podstawie art. 41a § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 43 § 1 k.k. orzekł środek karny w postaci zakazu kontaktowania się z pokrzywdzonymi, których zwerbował do agencji: M. M. (2), M. W., Ł. G., G. H., K. B. (1) i Ł. P. zarówno osobiście, jak i przy wykorzystaniu środków porozumiewania się na odległość oraz zakaz zbliżania się do nich na odległość mniejszą niż 100 metrów bez zgody Sądu przez okres 5 lat. Orzekając ten środek Sąd miał na uwadze przesłanki wymienione w tym przepisie jak i fakt, że w trakcie postępowania pokrzywdzeni, jak i nawet współoskarżony P. C. obawiali się tego oskarżonego.

Na podstawie art. 45 § 1 k.k. Sąd orzekł wobec M. M. (1) przepadek równowartości korzyści majątkowej uzyskanej z przestępstwa przypisanego w punkcie II w kwocie 17833,64 zł, a wobec A. P. (1) przepadek równowartości korzyści majątkowej uzyskanej z przestępstwa przypisanego w punkcie XIV w kwocie 1760,35 zł. Orzekając przepadek równowartości korzyści majątkowej w stosunku do M. M. (1) Sąd ustalił, że uzyskał on korzyść z uprawiania prostytucji przez G. H. w kwocie 100 euro, M. M. (2) 450 euro oraz Ł. G. 4000 Euro, a w stosunku do A. P. (1) Sąd uwzględnił fakt, że, jak sam wyjaśnił, otrzymał za zwerbowanie P. Z. 450 euro. Wyliczając kwotę równowartości korzyści majątkowej Sąd przeliczył euro na złotówki wg tabeli średnich kursów obowiązujących w NBP wg czasu uzyskania tych korzyści przez oskarżonych.

Na podstawie art. 91 § 2 k.k. Sąd połączył orzeczone wobec oskarżonego M. M. (1) kary jednostkowe pozbawienia wolności i zgodnie z przepisem art. 85a k.k. biorąc pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do oskarżonego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, orzekł karę łączną w wymiarze 6 lat pozbawienia wolności. Natomiast wobec P. C. i A. P. (1) na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. (w brzmieniu obowiązującym do 30 czerwca 2015r.) Sąd połączył orzeczone kary jednostkowe pozbawienia wolności i orzekł kary łączne po 2 lata pozbawienia wolności.

Orzekając karę łączną pozbawienia wolności wobec M. M. (1)

w wysokości wyższej od najwyższej orzeczonej kary za poszczególne przestępstwa, ale niższej niż suma poszczególnych kar, tj. wybierając zasadę łączenia kar, Sąd uznał, że nie zachodzą przesłanki do kumulacji. Kumulacja kar stanowi dolegliwość, która przekraczałaby potrzeby resocjalizacyjne wobec oskarżonego. Z drugiej zaś strony w ocenie Sądu w sprawie wobec M. M. (1) nie zachodzą przesłanki do pełnej absorpcji kar. M. M. (1) dopuścił się bowiem – 8 przestępstw w przeciągu ponad 4 lat. Popelnienie przez oskarżonego wielu przestępstw

w przeciągu tak długiego okresu czasu w ocenie Sądu jest istotnym czynnikiem prognostycznym przemawiającym za orzeczeniem kary łącznej surowszej od wynikającej z zasady absorpcji. Wymiar kary łącznej w oparciu o absorpcję zdaniem Sądu może mieć miejsce w tych przypadkach, w których granica pomiędzy realnym a pomijalnym zbiegiem przestępstw nie jest zarysowana zbyt wyraźnie lub, gdy z wielu pozostających w zbiegu przestępstw jedno dominuje w ocenie całości zdarzenia, co

w przypadku M. M. (1) nie miało miejsca, natomiast miało miejsce wobec pozostałych oskarżonych, którym Sąd przy zastosowaniu zasady absorpcji wymierzył kary po 2 lata pozbawienia wolności.

Oceniając jednak, że w stosunku do P. C. i A. P. (1) zachodzi pozytywna prognoza na podstawie art. 69 § 1 k.k. w zw. z art. 70 § 2 k.k.

w zw. z art. 4 § 1 k.k. (w brzmieniu obowiązującym do 30 czerwca 2015r.) wykonanie orzeczonych kar pozbawienia wolności wobec nich warunkowo zawiesił na okres 3 lat próby, oddając oskarżonych pod dozór kuratora.

Sąd warunkowo zawiesił wykonanie kary pozbawienia wolności wobec oskarżonych P. i C. oceniając, że w stosunku do nich zachodzi pozytywna prognoza polegająca na tym, że pomimo orzeczenia kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania będą oni przestrzegać porządku prawnego, a okres próby pozwoli pozytywnie zweryfikować trafność postawionej prognozy. Dokonując takiej oceny Sąd uwzględnił ich mało znaczącą rolę w grupie

i krótki okres działania A. P. (1) oraz sposób i okoliczności dokonania przez nich przestępstw z art. 189a k.k. Ponadto Sąd miał na uwadze właściwości i warunki osobiste tych oskarżonych, ich aktualną sytuację zdrowotną i rodzinną oraz fakt, że od popełnienia przypisanych im przestępstw upłynęło ponad 10 lat.

Na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonych kar pozbawienia wolności Sąd zaliczył oskarżonym okres rzeczywistego pozbawienia wolności, tj. M. M. (1) okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania od 17 grudnia 2007r. od godz. 10.45 do 17 czerwca 2009r., natomiast A. P. (1) okres zatrzymania w dniu 8 listopada 2012r. od godz. 08.20 do godz. 12.45. Natomiast w stosunku do P. C. Sąd nie zaliczył okresu jego tymczasowego aresztowania w sprawie z uwagi na fakt, że okres ten został zaliczony na poczet odbywanej przez niego kary w innej sprawie.

Mając natomiast na względzie, iż w toku postępowania oskarżeni A. P. (1) i P. C. korzystali z pomocy obrońców ustanowionych z urzędu Sąd uwzględniając ilość terminów rozpraw i nakład pracy obrońców na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (Dz.U.02.123.1058) zasądził od Skarbu Państwa na rzecz: adw. R. K. (1) 3837,60 zł (trzy tysiące osiemset trzydzieści siedem złotych i sześćdziesiąt groszy) brutto tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu P. C. oraz adw. E. Ś. 3099,60 zł (trzy tysiące dziewięćdziesiąt dziewięć złotych i sześćdziesiąt groszy) brutto tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu A. P. (1).

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. mając na uwadze, że oskarżony M. M. (1) odbywa karę 8 lat pozbawienia wolności w innej sprawie, a oskarżony P. C. nie ma stałego źródła dochodu, natomiast A. P. (1) utrzymuje się z renty Sąd zwolnił ich w całości od ponoszenia kosztów sądowych, w tym od opłat sądowych, obciążając nimi Skarb Państwa.